אתרי בניה:
המשחקים האולימפיים – סיאול 88' – תמונות מטקס הפתיחה. על הגיבורים החדשים והוותיקים שנולדו וגוועו במשחקים האולימפיים – בעמודים 18-26
Coca-Cola
קוקה-קולה
המרענן הרשמי
באולימפיאדת
סיאול 88'
Coca-Cola
Coke
Coca-Cola

ברכות לעונת הכדורגל 88-89

שתהא זאת עונת מפנה — כך שלכולם תהיה הנאה מכדורגל יפה.

עיריית יבנה — מחלקת הספורט
מברכת את
אגודות הספורט ביבנה,
מכבי, ביתר, אליצור,
הפועל, כל חובבי הספורט
ותושבי יבנה
לשנת פעילות פוריה ומוצלחת
והעפלה לליגות גבוהות יותר

יהודה ברוס — ראש העיר

"הפועל"
ארגון הספורט
הגדול בישראל

משחקי הפועל ה־14

שולח ברכות
לספורטאים ולפעילים
של קבוצות הכדורגל

לקראת פתיחת עונת המשחקים 1988/89

מרכז בית"ר

מברך את
כל קבוצות בית"ר
על ההנהלות, מאמנים,
שחקנים ואוהדים
ומאחל להם עונה טובה
וספורטיבית עם הישגים

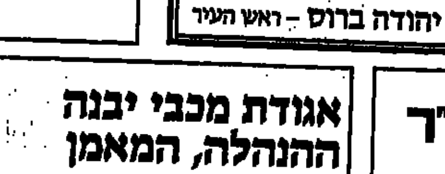

אגודת מכבי יבנה
ההנהלה, המאמן והשחקנים

מאחלת עונת כדורגל
הוגנת ופוריה
ומקווה לחזור ולהעפיל לליגה הלאומית

★ מכירת מנויים נמשכת

אגודת הפועל באר־שבע

מודה למאמציה
חבי פולגת ולחבי הספורט דיאדורה
על הסיוע הרב
ומברכת את
כל מחלקות הכדורגל ואוהדיה
לשנה פוריה

★ עדיין אפשר להשיג מנויים במחיר מוזל.
טל': 057-75251, דורית.

להתאחדות לכדורגל לאגודות ולאיגוד השופטים

מאחלים
עונה ספורטיבית
והוגנת

בית "הפועל" כפר־סבא
הנהלה, מאמן, שחקנים ואוהדים

אגודת מכבי ת"א

מאחלת לכל הספורטאים,
האוהדים והעסקנים עונת
כדורגל מוצלחת והוגנת

★ נמשכת מכירת המנויים במשרדי חודן,
רח' אבן־גבירול 90 ת"א, טל. 220622 (אבי)

שתהא זו עונה ספורטיבית
והוגנת

מאחלים
הפועל טבריה
ההנהלה והשחקנים
ומזכיר הסניף אורי בנימין

אגודת מכבי רמת חן — ההנהלה, המאמן והשחקנים

מברכת
את אוהדיה
בעבור העידוד החם שנתנו במשך כל השנה
ומקווים לשחזר את ההצלחה
בעונת הכדורגל 88/89

ברכות ואיחולים
לפתיחת עונת כדורגל
טובה ומוצלחת

מאחלת
הנהלת בני־יהודה

ניתן להשיג מנויים במכירה מוקדמת

עונת כדורגל
מהנה, פוריה וספורטיבית

מאחלים
הפועל פתח־תקוה
השחקנים, ההנהלה והמועדון

תנו את הלב במגרש והעדוד יהיה נרעש.

לכל קבוצות הכדורגל ובמיוחד להפועל תל־אביב

עונת כדורגל מוצלחת ופוריה

מאחלת
איפלה ספורט
יצרן סטים לקבוצות כדורגל
רוטשילד 27 בת־ים, טל': 877484

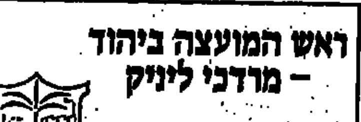

ראש המועצה ביהוד — מרדכי ליניק

מאחל
שנה טובה
לקבוצות הפועל ומכבי יהוד
וכן עונה פוריה ומוצלחת

לכל אגודות הספורט בישראל

עלו והצליחו בעונת 88/89

מאחלים
דאלאס קמפינג
יצרני תיקי ספורט לפי הזמנת לכל
הקבוצות באיכות מעולה + הדפסה
רח' פלורנטין 50, ת"א, טל. 03-833183
בהנהלת מומי אוסדון

DALLAS

הוי טבריה טבריה לכנרת "התגעגענו" וללאומית שנית חזרנו.

מלונות קיסר ישראל
גאים
בהישג המרשים
של
הפועל טבריה
עם העליה
לליגה הלאומית.

להפועל טבריה
ברכות חמות ולבביות
והצלחה בליגה הלאומית

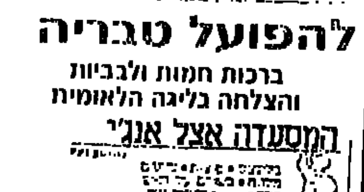

המסעדה אצל אנג'י
רח' הבנים 20 טבריה
טל. 067-91143

צור
מיוצגת ע"י — סהר גדעון
ככר רסקו ת.ד. 1624 טבריה
טל: 067-22184 מעונו 067-95419

מברך את
הפועל טבריה
לרגל עלייתה לליגה הלאומית

להפועל טבריה
המשיכו והצליחו בליגה הלאומית

מאחלים
לרום קלאב הוטל

אחד העם טבריה, 06-791888

להפועל טבריה
עלו בסולם ההצלחה

מאחלים:
שי סוכנות לביטוח
שמעון יעיש ובניו
רח' הגליל פינת התבור
טבריה, טל. 792823 — 06/722750

להפועל טבריה

עלו והצליחו
ותקעו יתד בליגה הלאומית

מאחלים:
מיקי, שלומקה ויוסי
אולמי מצפור מס' 1 — טבריה

לקבוצת הפועל טבריה
ברכות חמות
עם עלייתכם לליגה הלאומית

תנובה

ההנהלה והעובדים במחוז חיפה והצפון

בית הספורט

NIKE

★ משווקים קו מוצרי כדורגל NIKE

★ מבחר סטים יפים + נעלי כדורגל
וציוד ספורט

רח' אצ"ל 40, שכונת התקוה
טל. 381660, 372884, 03-370333

לספורטאי ישראל
"שחקו אותה" עם NIKE AIR
לעונת 88/89

היבואן: רוסון בע"מ
ז'בוטינסקי 121 ר"ג, טל. 7516770, 7510947

להפועל כרמיאל
עלו והצליחו
בהמשך דרככם לליגה א'
מאחלים: **קווי כרמיאל**
★ הסעות והובלות בכל חלקי הארץ ★ 24 שעות ביממה ★ השרות הותיק ביותר בכרמיאל
★ השרות הטוב ביותר
גולדשטיין אריה 04-987330
גולדשטיין סימון 04-986090

לכל קבוצות הכדורגל

שתהא זו עונה פוריה בשערים
ובמשחקים טובים לקהל האוהדים

המסעדה שתמיד חוזרים אליה

מטעמי כבש ★ כבד אווז
★ מבחר בשרים על
האש ★ מבחר סלטים
תוצרת בית ★ כשר

שכונת התקוה ת"א
● רח' אצ"ל 30
טל': 376404, 372948
● רח' אצ"ל 37
טל': 379999, 378014

לקבוצת מכבי נתניה
בהצלחה בעונת 1988/89

מאחל:
שלטים ופרסום במגרשי כדורגל
פינת יפה 164 יפו,
טל': 5360197, 871068

לשמשון ת"א
הצלחה רבה בעונת 88/89

מאחל
ס.ח.ק. בטחון בע"מ
אבטחה — שמירה — סדרנות
מנכ"ל: אסאו סימן־טוב
טל. 03-373646, 08-409630

מלון עציון המחודש ★★★
באילת
במרכז העיר, 2 פסיעות מהים,
104 חדרים ממוזגים, טלפון,
אמבטיות ורדיו בכל חדר, בריכת שחיה, סאונה
וג'קוזי, אווירה ביתית.
ומסעדת מרפסת הדגים
— בשיטת אכול כפי יכולתך, 6 סוגי סלטים,
דגים, תוספות חמות, חומשי חופשי — כשר
שד' התמרים 1, אילת, טל' 059-74131

FOLLOW THE SUN

מברכים את
הפועל באר־שבע
לעונת כדורגל מוצלחת ופוריה

מ.ד.ר.ב בע"מ
— העמקות ואחזקות
רח' בלפור 45 בת־ים, טל. 582299, 03-876602

מברכת את
הפועל בת־ים
לעונת 88/89
לעליה לליגה הלאומית

← מאיר רבי

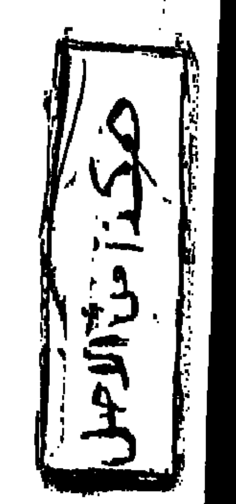

בשער: מיקי הלך ממכבי, לאבן בא. על השינויים – כתבה מרכזית בעמודים 17-16
צילום: גרי אברמוביץ'

הקיץ שחלף

קיץ של "רעידות אדמה" עבר על הכדורסל הישראלי.

• הפועל ת"א כמעט התמוטטה, כמעט פשטה את הרגל, כמעט התפרקה.

• לאבן מרסר, שחקן המפתח של הפועל ת"א, עבר את הכביש אל היריבה המושבעת, מכבי תל־אביב.

• מיקי ברקוביץ', הקפטן והסמל של מכבי ת"א, החליט לעבור אל מכבי ראשל"צ, העולה החדשה ללאומית ואולי שם לסיים את הקריירה הארוכה שלו.

• מוטי ארואסטי תלה נעליו ופרש מהכדורסל.

היו כמובן סיפורים נוספים שעשו לנו את חודשי הפגרה. חיים זלוטיקמן שעבר אף הוא למכבי ראשל"צ, אחרי הצטיינותו במדי הפועל ת"א בעונה שעברה; ארל ויליאמס, בן ה־37, עזב את אליצור רמלה, לטובת הפועל חולון; לייזי גורדון, ישראלי לשעבר שהגיע מארה"ב, לחיזוקה של מכבי ת"א; החוזה של 100 אלף הדולרים של משה ויינקרנץ בהפועל ת"א של העונה שעברה.

סיפורי קיץ של טרום־עונה, שהביאו לא מעט חובבי כדורסל לכמה החלטות נמהרות, כגון: הפועל ת"א בדרך לפירוק ומכבי ת"א עם מרסר, לייזי גורדון וקן בארלו, הרסה את הליגה. לא יהיה מתח. לא עוד קרב אליפות.

אמרתי החלטות נמהרות מכיוון שהפועל ת"א, כידוע, לא רק שלא התפרקה, אלא הקימה קבוצה שתתברג קרוב לוודאי במאבקי הצמרת. והפועל חולון, עם אדי פיליפס, ארל ויליאמס ובנג'מין מקדונלד, תהיה ודאי יריבה קשה להאלופה על כתר האליפות.

ראינו הקיץ תחילתו של סגנון חדש, מקצועי יותר, בחיפושי הזרים – הזמנתם של כדורסלנים אמריקנים למבחנים בארץ ופחות נסיעות יקרות־ערך לארה"ב. נדמה כי ההנהלות גילו את הדרך הנכונה.

קיץ של חילופי מאמנים. רק ארבעה מאמנים לא החליפו קבוצה. מרווין קסלר נשאר בחולון; אפי בירנבוים, במכבי ר"ג; יריב ורשיצקי בהפועל חיפה ומולי קצורין, שעזב אומנם את הגליל לטובת תפקיד של עוזר מאמן במכבי ת"א, אך אחרי מהומה לא קטנה חזר אל מחזיקת הגביע.

שתי העולות החדשות – הפועל איתן גבת ומכבי ראשל"צ, עסקו גם הן בחיזוק לקראת העונה הלאומית. מי יותר ומי פחות. לפחות בשלב זה נראה כי בראשל"צ מבטיחים לנו לא רק משחקים מעניינים כמו גם עניין סביב המשחקים. בסטטיסטיקה מיוחדת וממוחשבת וכמבצעי פרסום אחרים.

תמו סיפורי הקיץ. עונת הכדורסל החלה.

מרדכי רוזנבלום

לוח משחקי הלאומית

מחזור 1 – יום ג', 27.9.88 / מחזור 12 – יום ב' 5.12.88

מכבי רמת־גן – מכבי ראשון־לציון
הפועל תל־אביב – מכבי חיפה
הפועל איתן גבת – מכבי תל־אביב
אליצור נווה־דוד רמלה – הפועל גליל־עליון
הפועל חיפה – אליצור נתניה
הפועל חולון – הפועל ירושלים

מחזור 2 – יום ה' 29.9.88 / מחזור 13 – יום ב' 12.12.88

מכבי ראשון־לציון – הפועל ירושלים
אליצור נתניה – הפועל חולון
הפועל גליל־עליון – הפועל חיפה
מכבי תל־אביב – אליצור נווה־דוד רמלה
מכבי חיפה – הפועל איתן גבת
מכבי רמת־גן – הפועל תל־אביב

מחזור 3 – יום ה' 6.10.88 / מחזור 14 – יום ב' 19.12.88

הפועל תל־אביב – מכבי ראשון־לציון
הפועל איתן גבת – מכבי רמת־גן
אליצור נווה־דוד רמלה – מכבי חיפה
הפועל חיפה – מכבי תל־אביב
הפועל חולון – הפועל גליל־עליון
הפועל ירושלים – אליצור נתניה

מחזור 4 – יום ב' 10.10.88 / מחזור 15 – יום ה' 25.12.88

מכבי ראשון־לציון – אליצור נתניה
הפועל גליל־עליון – הפועל ירושלים
מכבי תל־אביב – הפועל חולון
מכבי חיפה – הפועל חיפה
מכבי רמת־גן – אליצור נוה דוד רמלה
הפועל תל־אביב – הפועל איתן גבת

מחזור 5 – יום ב' 17.10.88 / מחזור 16 – יום ג' 10.1.89

הפועל איתן גבת – מכבי ראשון־לציון
אליצור נוה דוד רמלה – הפועל תל אביב
הפועל חיפה – מכבי רמת־גן
הפועל חולון – מכבי חיפה
הפועל ירושלים – מכבי תל־אביב
אליצור נתניה – הפועל גליל־עליון

מחזור 6 – יום ב' 24.10.88 / מחזור 17 – יום ב' 16.1.89

מכבי ראשון־לציון – הפועל גליל־עליון
מכבי תל־אביב – אליצור נתניה
מכבי חיפה – הפועל ירושלים
מכבי רמת־גן – הפועל חולון
הפועל תל־אביב – הפועל חיפה
הפועל איתן גבת – אליצור נווה־דוד רמלה

מחזור 7 – יום ב' 31.10.88 / מחזור 18 – יום ב' 23.1.89

אליצור נווה־דוד רמלה – מכבי ראשון־לציון
הפועל חיפה – הפועל איתן גבת
הפועל חולון – הפועל תל־אביב
הפועל ירושלים – מכבי רמת־גן
אליצור נתניה – מכבי חיפה
הפועל גליל־עליון – מכבי תל־אביב

מחזור 8 – יום ב' 7.11.88 / מחזור 19 – יום ב' 30.1.89

מכבי ראשון־לציון – מכבי תל־אביב
מכבי חיפה – הפועל גליל־עליון
מכבי רמת־גן – אליצור נתניה
הפועל תל־אביב – הפועל ירושלים
הפועל איתן גבת – הפועל חולון
אליצור נווה־דוד רמלה – הפועל חיפה

מחזור 9 – יום א' 13.11.88 / מחזור 20 – יום ב' 6.2.89

הפועל חולון – מכבי ראשון־לציון
הפועל ירושלים – הפועל חיפה
אליצור נתניה – אליצור נווה־דוד רמלה
הפועל גליל־עליון – הפועל איתן גבת
מכבי תל־אביב – הפועל תל־אביב
מכבי חיפה – מכבי רמת־גן

מחזור 10 – יום ה' 24.11.88 / מחזור 21 – יום ב' 13.2.89

מכבי ראשון־לציון – מכבי חיפה
מכבי רמת־גן – מכבי תל־אביב
הפועל תל־אביב – הפועל גליל־עליון
הפועל איתן גבת – אליצור נתניה
אליצור נווה־דוד רמלה – הפועל ירושלים
הפועל חיפה – הפועל חולון

מחזור 11 – יום ב' 28.11.88 / מחזור 22 – יום ב' 20.2.89

הפועל חיפה – מכבי ראשון־לציון
הפועל חולון – אליצור נווה־דוד רמלה
הפועל ירושלים – הפועל איתן גבת
אליצור נתניה – הפועל תל־אביב
הפועל גליל־עליון – מכבי רמת־גן
מכבי תל־אביב – מכבי חיפה

גמר סל – שלב א'

יום שני 27.2.89, יום שני 6.3.89, יום שני 13.3.89

גמר סל – שלב ב'

יום ראשון 19.3.89, יום שני 27.3.89, יום חמישי 30.3.89

מועדי גביע המדינה

סיבוב א' – יום חמישי 22.9.88
שמינית גמר – יום חמישי 27.10.88
רבע גמר – יום חמישי 1.12.88
חצי גמר – יום חמישי 9.2.89
גמר – יום ראשון 9.4.89
הגרלת גביע המדינה לגברים תיערך ביום רביעי 3.8.88 בשעה 11.00 בבוקר במשרדי איגוד הכדורסל

פעילות נבחרת ישראל

1.10.88 – מחנה אימון בארץ
22.11.88–14 – מחנה אימון בארץ
19.12.88–16 – טורניר חג המולד בצרפת
7.1.89–3 – טורניר בפולין (נבחרת השתורה)
11.2.89 – מחנה אימון בארץ
מאי 89' – אליפות אירופה דרג ב'

שבועספורט

מודעות: גילה שניידר טל': (03)439442

פתיחת עונת הכדורסל ומשחקי סיאול 88'

עורכים:
מרדכי רוזנבלום, טובי פולק
עריכה גרפית:
לוסי קומיה, יגאל אופיר
עורך מדור הספורט:
אבי בטלהיים

משתתפים

משה לרר, ברוריה ביגמן, אריה מליניאק, יונתן הללי, עמר שלח, קובי שם טוב, בן כספית, אלי קמיר, אלברט מנחם, חיים גרינפלד, אלי לוי, שלמה גלזר, דורון מאירי, דני דרזנר, רינת קליין.

מכבי תל־אביב

מספר	שם	גובה	גיל
4	יריב גולד	2.08	20
5	אשר אבוטבול	2.02	20
6	האווי לאסוף	2.10	28
7	ג'יימס טרי	2.08	28
8	שמעון אסמלם	2.04	23
9	קית בנט	1.96	28
10	דניס וויליאמס	1.96	23
11	יוני בנטל	2.00	18
12	לינטון טאונס	2.00	29
13	אלון שפר	1.92	18
14	עמוס פרישמן	1.87	24
15	תומר חנוך	1.80	18

● **מאמן:** יעקב אדלר.
● **עוזר מאמן:** חנוך מינץ.

בחזרה מהגלות – לייזי גורדון

הפועל תל־אביב

מספר	שם	גובה	גיל
4	וילי סימס	1.93	30
5	מוטי דניאל	1.96	25
6	ערן ברגשטיין	2.00	19
7	אורי בוך	1.95	20
8	לאבן מרסר	2.06	30
9	אליעזר גורדון	1.90	23
10	חן ליפין	1.84	23
11	גלעד כץ	1.90	20
12	דורון ג'מצ'י	1.96	27
13	קוין מגי	2.03	29
14	איציק כהן	2.04	20
15	קן בארלו	2.06	24

● **מאמן:** צבי שרף.
● **עוזר מאמן:** יאיר שרון.

חזר למרות הבעיות – לינטון טאונס

הפועל חולון

מספר	שם	גובה	גיל
6	דייזי בורמור	2.02	28
7	ג'ונתן דלזל	1.92	28
8	בן מקדונלד	2.04	26
9	ישראל אלימלך	1.87	28
10	אבי מאור	1.98	28
11	שמואל זיסמן	1.80	31
12	אדי פיליפס	2.06	28
14	ניב בוגין	1.94	28
15	ארל ויליאמס	2.04	37

● **מאמן:** מרווין קסלר.
● **עוזר מאמן:** סטיב קפלן.

זקן המתאורחים – ארל ויליאמס

הפועל גליל עליון

מספר	שם	גובה	גיל
5	סטיב מאלוביק	2.08	32
6	אופיר כוחלי	1.94	18
7	ברד ליף	1.96	27
8	יריב גינדין	1.80	19
9	ניר מטלון	1.98	19
10	אור גורן	1.92	32
11	שני כהן	1.94	18
12	וויין פרימן	1.95	30
13	אבי מזרחי	2.04	21
14	עופר פליישר	2.09	22
15	טרי מרטין	2.06	26

● **מאמן:** מולי קצורין.
● **עוזר מאמן:** אילן קובלסקי.

עלה לצפון – סטיב מאלוביק

מכבי רמת גן

מספר	שם	גובה	גיל
4	עמי נאווי	1.83	24
5	הרולד קילינג	1.92	25
6	דני מוסקוביץ'	1.86	19
7	ניר רכליס	2.04	25
8	יוסי קונסטנטין	2.05	27
9	גיל שוורצמן	1.83	23
10	אבי שילר	1.84	23
11	סטן מאיו	2.04	33
12	יצחק תייר	1.99	20
13	אורן רובינשטיין	2.02	19
14	ליאור ארדיטי	1.91	21
15	אמיר בינו	2.05	27

● **מאמן:** אפי בירנבוים.

הקיץ.היה שלו – ניר רכליס

אליצור נתניה

מספר	שם	גובה	גיל
4	דויד בלאט	1.90	29
5	מוריס חכמון	1.80	19
6	ניצן אביטוב	1.81	23
7	רונלד מור	2.09	23
8	דני ברכה	1.88	33
9	דניאל גוט	1.93	25
10	קארל נברסון	1.96	30
11	טל פרי	1.84	19
12	רונן אזולאי	1.96	17
13	יוסי עמיאל	1.98	24
14	רידיק דמארי	2.04	22
15	מאיר הייניך	2.03	25

● **מאמן:** יהושע רוזין.

המוהיקני הנתנייתי האחרון – קרל נברסון

מכבי חיפה

רכז חיפני עדי גורדון

מספר	שם	גובה	גיל
4	אלון אופיר	2.00	23
6	עדי גורדון	1.82	22
7	שמעון אזולאי	2.01	20
8	אסף ברנע	2.01	21
9	ארי רוזנברג	1.90	24
10	קורן אמישה	1.92	17
11	דרל ברידן	2.06	31
12	אלי הבר	1.95	20
13	בני בץ	2.00	20
14	אייל לייב	1.87	18
15	בוב וולאס	2.08	26

● **מאמן:** פנחס גרשון.
● **עוזר מאמן:** גדי סלילת.

הפועל חיפה

רכז חיפני אבנר שם טוב

מספר	שם	גובה	גיל
4	ניר אלון	1.96	22
5	מיקי גורקה	1.84	16
6	אורן קרמיצנסקי	1.99	18
7	פנחס חוזז	1.96	31
8	אמיר אברמוביץ	1.94	20
9	רוברט יוברט	2.00	27
10	ניא גודס	1.90	17
11	אבנר שם טוב	1.84	28
12	דורון קסקי	1.89	25
13	רונלד יוסטון	2.03	28
14	ינאל וידל	1.92	20
15	ג'ים יוסוביץ'	2.05	22

● **מאמן:** יריב ורשיצקי.
● **עוזר מאמן:** ירון פרגר.

אליצור נוה דוד רמלה

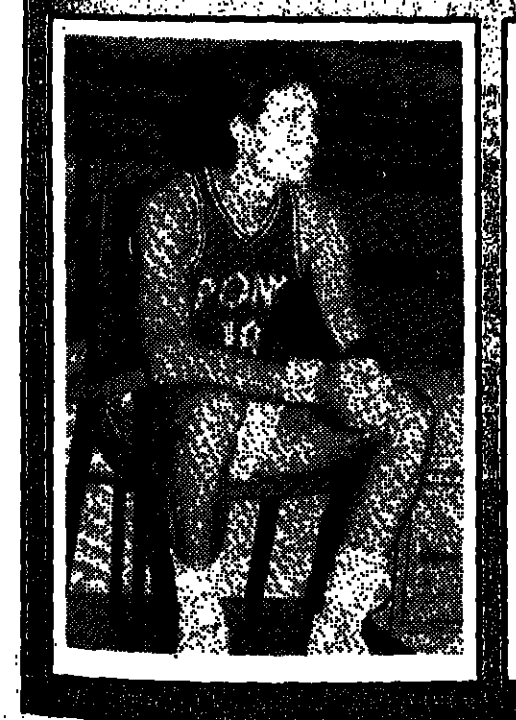
חיזוק גבוה גרג קורנליוס

מספר	שם	גובה	גיל
4	ביקו דנן	1.96	19
5	שמוליק גודלמן	1.82	25
6	דיוויד תירדקיל	2.02	28
7	שי ורניק	1.83	20
8	ארני גראהם	2.04	29
9	אלי ברזילי	1.85	25
10	משה אשר	1.92	21
11	אבי גורדון	1.92	20
12	מיקי הרמן	1.98	20
13	גרג קורנליוס	2.04	32
14	ציון כהן	2.03	23
15	בועז רימון	1.94	31

● **מאמן:** שימי ריגר.
● **עוזר מאמן:** יעקב אבאלי.

הפועל ירושלים

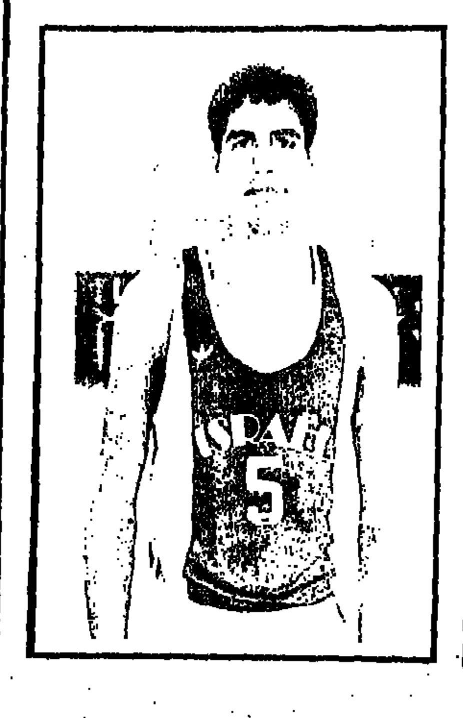
קפטן חוזר דורון שפע

מספר	שם	גובה	גיל
4	מנחם אטלס	2.05	25
5	גארי גרהאם	1.95	24
6	אלי חסיד	1.88	19
7	אמיר שניידרמן	1.93	18
8	דורון שפע	1.95	27
9	שלום תורג'מן	1.91	18
10	פיני לוי	2.00	17
11	ארז חזן	1.97	27
12	בילי מילר	2.02	29
13	דייויד בלאקוול	2.08	22
14	אסף כהן	1.80	22
15	מייק קרטר	2.05	33
16	יוסי יושע	1.87	17

● **מאמן:** פארוק קולאנוביץ.
● **עוזרי מאמן:** עופר רון וגדי קידר.

מכבי ראשון־לציון

נע ונד חיים זלוטיקמן

מספר	שם	גובה	גיל
4	אמיר כץ	1.90	18
5	ריצ'ארד ריילפורד	1.96	24
6	רוני בוסאני	1.82	32
7	רענן אלרגנד	1.86	23
8	יואל כהן	1.80	28
9	מיקי ברקוביץ'	1.92	34
10	חיים זלוטיקמן	1.91	31
11	רונן בוצר	1.81	17
12	ירון חמו	1.96	18
13	רוני לוי	1.96	20
14	גארי פלאמר	2.06	26
15	קורקי נלסון	2.10	32

● **מאמן:** משה ויינקרנץ.
● **עוזר מאמן:** טל צוקר.

הפועל איתן גבת

נחת בקיבוץ עופר יעקובי

מספר	שם	גובה	גיל
4	גלעד שמחוני	1.80	20
5	אילן רוקח	1.97	27
6	אורן שמר	1.80	20
7	נאס סאנטוס	2.01	24
8	ג'קי דוד	1.92	27
10	בועז ינאי	1.99	36
11	רוי בראו	2.11	24
12	עופר יעקובי	2.02	26
15	אלון שמר	1.84	26

● **מאמן:** רוני שיפטן.

כחול-לבן מול מתאזרחים

ברוריה ביגמן

מי ינצח את מי? מי יתן את הטון? הישראלים את המתאזרחים האמריקנים, או שהכחול-לבן ישלוט ויוכיח שאפשר לסמוך עליו. אלה שתי השאלות העיקריות שיתפשו תשובה בליגה הארצית בכדורסל, על שני מחוזותיה, שיצאה אמש לדרך. בסיום העונה כמובן, וכולם מאחלים לעצמם דרך מרתקת, יוודעו מי השתיים שיזכו בכרטיס המיוחל למועדון 12 הלאומיות.

נשיאות איגוד הכדורסל קבעה כי יזרעאל/עפולה תשחק בכל זאת בליגה הארצית השנה – וכך יצא שבמחוז הצפוני תהיינה 13 קבוצות ■ בדרום תהיה במוקד אגודת הספורט רמת-השרון, שתנסה לרוץ ללאומית בצוות צברי למהדרין ■ יריבותיה העיקריות – בית"ר תל-אביב והפועל גבעתיים ■ בצפון תשחק תפקיד מפתח קרית-מוצקין ■ המתאזרחים הרבים, בנוסף לישראלים שירדו ליגה, מבטיחים עונה ארצית איכותית

רון שטרייכמן – חיזוק לתבורה בכחול-לבן מרמת-השרון

טרי פייר – ירידה לצורך עליה

העונה תשחקנה בליגה הזו 25 קבוצות. 13 מהן בצפון, דבר שנקבע על-ידי נשיאות איגוד הכדורסל. הפועל יזרעאל/עפולה נוצחה בעונה שעברה פעם אחת בלבד וזכתה בכרטיס העליה לליגה הארצית. משרד החקירות "א.מ.ן" שעבד בשירות איגוד הכדורסל, לגילוי חריגים בתקנון התשלומים, חשף הפרת תקנון מצידה ונמצא כי הקבוצה חרגעה בכ-4,000 ש"ח. בית הדין של איגוד הכדורסל הרשיע את הקבוצה, הפחית ממאזנה נקודות – ועלייתה נמנעה. נקבע כי מכבי ימק"א נצרת תעפיל לליגה זו במקומה, בנוסף למכבי הוד-השרון. עפולה לא ויתרה, ועירערה בפני כל בתי הדין האפשריים של איגוד הכדורסל. הנהלת האיגוד מצאה כי תקנון האיגוד היה בבחינת גזירה שהציבור לא יכול היה לעמוד בה., הוחלט לזכות אותה מעונשה, בטענה שלא יתכן שקבוצה שנוצחה פעם אחת בלבד בעונה, לא תעלה ליגה בגלל חריגה של 4,000 ש"ח. התוצאה – הקבוצה תשחק העונה בליגה הארצית.

רמת-השרון – מועמדת ריאלית כחול-לבן

כשמדובר באמריקנים, מדובר בעיקר בקבוצות שהשקיעו משאבים גדולים כדי להציב צוות מקצועי טוב, שינסה לעשות הכל כדי להעפיל לליגה הבכירה. עם זאת, ראויה לציון קבוצה אחת שכולה תוצר כחול-לבן, הנחשבת מועמדת רצינית לשחק בעונה הבאה בליגה הראשונה. אגודת ספורט רמת-השרון, אותה מאמן אריה מליניאק, מטיף לכדורסל ישראלי ברמ"ח אבריו, גיבש צוות על טהורת הישראלים. חבורה לוחמת שיודעת כדורסל משובח, והציגה במשחקי האימון הטרום-עונתיים משחקים טובים. בקבוצה שני שחקני רכש לאומיים: יואב קרמן מאליצור נתניה ורון שטרייכמן ממכבי ת"א. הרכז רותם ארליך חזר הביתה אחרי שנת התנסות בהפועל ת"א, ובקבוצה עדיין מקווים לזכות בשירותיו של הכוכב הגדול שלה, נדב הנפלד, שעד שעת סגירת החוברת עדיין לא נקבע היכן ישחק העונה. אלה, יחד עם שחקני הקבוצה בעונה שעברה, אייל חי, רני גטנברג, משה אברמוב וגיל קינן – נחשבים מועמדים טובים מאוד לליגה הלאומית.

היריבה העיקרית של רמת-השרון היא היורדת מהליגה הלאומית, בית"ר ת"א, בשורותיה שני מתאזרחים שחומי עור. מל הבארד המשחק אצלה מספר שנים, והרכש טרי פייר, שהגיע אליה מאליצור נתניה. רכש נוסף הוא שי כספי, שחזר הביתה אחרי מספר שנים במכבי נתניה ובמכבי חיפה. אל שלושת הענקים האלה, שכולם מעל שני מטרים, יש לציין את הקלעים רונן גינזבורג, נדב שטיין והמרכז שלמה סלינס. מעניין יהיה לראות את העימות בין התל-אביבים לרמת-השרון, משחק שיתקיים ה-6, ב-13 בנובמבר, בתל-אביב.

באילת ציפו בקוצר רוח לפתיחת העונה. סוף-סוף יראו שם כדורסל ברמה טובה. על הצוות שהעלה את הקבוצה לליגה הארצית, בראשותם של המאמן-שחקן הבינאלומי חנן קרן (36), ואבי פוגל מאליצור נתניה, הצטרפו משה רייס, ששיחק אשתקד באליצור קרית-אונו, וגיא גורן, בעונה שעברה בבית"ר ת"א.

העולה החדשה השניה, מכבי רחובות, המודרכת בידי משה רוזנברג, חיזקה עצמה בשני שחקנים ממכבי דרום ת"א: אידו שטיינברגר ועומר בראלי, ואביב שפינר מהפועל חולון.

יכולת טובה עשויה להציג מכבי דרום, אותה מאמנים אריק בריאלובסקי ועופר תרותי. אל הוותיק דוד כבודי, הלל כהן, מוטי בן דוד והצעיר הראל גרות – הצטרף הענק דרור ברדיצ'ב (2.10 מ') ששהה שנה בארה"ב.

הפועל גבעתיים, אותה מאמן גרשון דקל, נפרדה ממיקי הרמן שמשחק באליצור רמלה, ונשארה עם אחיו התאום דובי. יחד עם אייל רוזנפארב, שחזר הביתה מאליצור קרית-אונו, עזריאל קליש ושחקני נוער מוכשרים, יש לה בסיס של כדורסל טוב.

מכבי פ"ת זכתה בלאומי יאיר בן-עטר, שהגיע אליה מגליל עליון, אליצור פ"ת חיזקה עצמה בהילי זמורה ועודד עורף, גבעת-שמואל צירפה אליה את יהל רגן, עופר אביבי ודרור עוזרי ואליצור קרית-אונו את יובל גזית.

במחוז הצפוני מצביעים רבים על מכבי קרית-מוצקין כמועמדת עיקרית ללאומית. לרשות המאמן יוסי הררי עומדים שחקני הרכש קני לבנובסקי ששיחק אשתקד בקרית-אונו ורוני כהן שהגיע אליה מקרית-שמונה. רכז טוב יש לקרייתים – איתי שביט החיפני.

מכבי הוד-השרון, בהדרכתו של מאיר קמינסקי, בעונתה הראשונה בארצית, מעמידה צוות טוב. הלאומי עדי בן-ארי מהפועל ירושלים, יהודה לוי (אשתקד בקרית-אונו) הלאומי הוותיק אבי זילברמן, הלאומי ממכבי חיפה יעקב ג'ינו והכשרון המקומי אורי רבין. עולה חדשה נוספת, מכבי ימק"א נצרת, אותה מאמן חיים בוכבינדר, מחוזקת בארז גולדשמיט שעזב את מכבי פ"ת, ונזאר דהאי שחזר הביתה ממכבי נתניה. נתניה, המודרכת בידי דני ברזילי, חיזקה עצמה בליאור קצרי ממכבי ראשל"צ.

העולה החדשה השלישית – הפועל יזרעאל/עפולה – אותה מאמן ארז ארלשטיין, משחקת עם אריאל פורת, אמציה לימור, ירון אברמוביץ' והרכש החולוני אבי בן-זאב. הרכב שמזכיר מאוד את עפולה המצליחה מלפני שש-שבע שנים.

ואל נציגות הקיבוצים. להרכב הפועל גן-שמואל, אותה מאמן אריק שיבק, חזרו לן קולהאס מבית"ר ת"א וגל קנו מהפועל ירושלים, ונועם קציר שהיה בארה"ב. הפועל מעוז חיים/ בית-שאן, אותה מאמן שלמה גלזר, חיזקה עצמה באיתי פייגלין ממכבי חיפה, ורביב צור, בעל עבר באליצור נתניה. הפועל כנרת/ עמק-הירדן אותה מאמן משה גרשון – קבוצה טובה עם יוסי נחום ודב רוכברגי.

במכבי חדרה, בה משחק מלך הסלים של הליגה הארצית, אורי בן ארי, מאוכזבים מפציעתו הקשה של הרכש סטיב שלכטר, הסובל משבר בידו השמאלית, וייעדר תקופה ארוכה. להפועל נהריה בשורותיה מכבב אילן ועקנין, הצטרף שי רייס ממכבי נתניה. הפועל כפר-תבור/ עין-דור, אותה מאמן אהרון קנר, בה משחקים רני ריפין וארמון יפה, חיזקה עצמה באלי חנינה ודב וולוביץ'. והקבוצה הצפונית ביותר – הפועל קרית-שמונה – אותה מאמן רוני אלטמן, חיזקה עצמה באייל טסלר ואייל לשם. ■

לימור מזרחי (מימין), שעדיין לא ברור מצבה הבריאותי, עם הכוכבת הגדולה והעבורה הבולטת, אלומה גורן. חיזוק לבני-יהודה

מקוות לקהל

הקיץ שחלף עמד בסימן כדורסלניות רבות אשר ניסו לעבור לקבוצות אחרות – ונכשלו ■ אלומה גורן עזבה את גבעת-חיים, הותירה את קיבוצה עם שוקת שבורה, ומקווה לעזור לבני-יהודה להתברג בצמרת, יחד עם רונית דיאמנט ■ הכדורסל הנשי מקווה סוף-סוף לפרוץ את הדרך, ואולי אם יהיה קהל – תהיה גם רמה של ממש

ענת דריימר: לא הצליחה לעזוב את אליצור קרית-אונו, למורת המאמצים. עדיין לא הודיעה על כוונותיה לעתיד

רינת קליין

אלומה גורן, אחת הכדורסלניות הטובות בכדורסל הנשים הישראלי, תשחק בעונת המשחקים שבפתח במדי בני-יהודה ת"א, אחרי שבקשתה לעבור למכבי תל-אביב נדחתה בידי בורר איגוד הכדורסל. "פרשת אלומה", שמיקדה אליה את תשומת לב חובבי הכדורסל הנשי, היוותה שיא לפגרה משופעת בדיוני בוררות ובבקשות של שחקניות שונות לעבור מקבוצה אחת לשניה, ופרשיות זוטא אחרות.

הסיפור העצוב של הקיץ הוא של לימור מזרחי, שחקנית בני יהודה ת"א ונבחרת ישראל. במהלך טורניר נבחרת הנערות בצרפת חשה שאינה יכולה לשחק או ללכת, ונאלצה לפרוש מהמשחק. עדיין לא ברור מתי ואם בכלל תוכל הכדורסלנית המוכשרת לחזור ולשחק.

המתחזקות: חולון, בני-יהודה, מכבי תל-אביב

במהלך הפגרה התחזקו מספר קבוצות, כמו אליצור חולון, בני-יהודה ומכבי תל-אביב, ונראה כי העונה נהיה עדים למאבקים צמודים ומרתקים – הרבה יותר מההתרחשויות בשנים האחרונות.

האלופה, אליצור תל-אביב, התאחדה עם אליצור פתח-תקוה, אך נאלצה להיפרד משחקניות כטלי בירקאן וסיגל גורס. כוכבת הקבוצה, ענת דרייגור, ניסתה במהלך הפגרה לקבל שחרור מהקבוצה. בקשתה נדחתה, ועד לאחרונה שבתה מאימונים. גם בקשתה של אורית ליטני לשחרור נדחתה, והיא נמצאת עדיין במשא ומתן עם הנהלת הקבוצה. חיזוק נוסף קיבלה הקבוצה עם הצטרפותה של גליה מייק לגרעין שהוביל את הקבוצה לאליפות.

הקבוצה שהתחזקה בצורה משמעותית ביותר, ואמורה להיות גורם משמעותי במירוץ לאליפות היא בני-יהודה תל-אביב. לאחר דחיית בקשות השחרור שלהן למכבי ת"א – הצטרפו אליה אלומה גורן ורונית דיאמנט. כן הצטרפו תמי גת מהפועל תל-אביב, ואיתנה טבקרו מהפועל חיפה.

במהלך הפגרה היה נראה שמכבי תל-אביב תיטול את ההגמוניה בליגת הנשים. הקבוצה עמדה לצרף לשורותיה את אלומה גורן, רונית דיאמנט ואורית ליטני. כל שלוש בקשות העברה נדחו בידי בורר איגוד הכדורסל, והקבוצה נותרה ללא הכוכבות המבוקשות, ובמצב-רוח קשה.

למרות האכזבות הללו, העבירה מכבי תל-אביב לשורותיה את רכזת נבחרת ישראל, אריאלה וולף, ואת בשמת מקובר – ונראה כי בכל זאת, תהיה העונה גורם משמעותי בקרב על התואר.

הפתעת העונה שעברה, הפועל חיפה, שסיימה במקום שני, מועמדת גם השנה להתברג בצמרת. הקבוצה חיזקה את שורותיה באיריס ריינרמן, שחקנית נבחרת ישראל.

קבוצות שלא התחזקו לקראת העונה החדשה בצורה משמעותית ומקוות לתפוס מקום טוב באמצע, הן הפועל גלבוע, שהעבירה לשורותיה את סיוון פרנקי ונירית הר-אבן מהפועל גבעת חיים; אליצור קרית-אונו, שניצלה מירידה בעונה שעברה ועזבו אותה שתי שחקניות מפתח – גליה מייק ואיריס גורן; מכבי הר-הכרמל, שאותה מאמן בסן חורי, ערבי-נוצרי משפרעם, חיזקה את שורותיה בשירלי לב ודליה רוטשטיין. הקבוצה תנהיג השנה הגרלות והפתעות אחרות בהפסקת כל משחק.

העולה החדשה, אליצור חולון, זכתה בחיזוק משמעותי, עם הצטרפות ניצחונית כהן ורונית יניצקי. הקבוצה מקווה לבסס את מעמדה בליגה הבכירה, ואולי גם להפתיע.

העולות האחרות, הפועל נהריה ומכבי רמת חן. נהריה מתבססת על שחקניות מעכו ונהריה, ומקווה להישאר בליגה הלאומית. מכבי רמת-חן העבירה לשורותיה את עינת בראס, אושרה קנציסולסקי, דורית רייכמן ומיכל ברנר.

סיפור עצוב מהוות הפועל תל-אביב והפועל גבעת-חיים.

גבעת-חיים, אחרי עזיבת אלומה – על סף פירוק

גבעת-חיים לא תשתתף קרוב לוודאי בליגה, העונה. עזיבתה של אלומה גורן, אחת מהשחקניות המבריקות של הליגה, פתחה פתח להתפרקות הקבוצה. הפועל ת"א, קבוצת פאר, נעזבה על מרבית שחקניותיה. נשארו רק חמש: שירי לקס, אורית כחבוט, גילה טננבאום, אמירה פייכר ורודד הוניג. הקבוצה מקווה שתוכל לפחות להישאר בליגה.

הרבה העברות היו לקראת העונה החדשה. מועמדות לתואר, עולות חדשות עם הרבה תקוות, ומה שחסר זה רק קהל שימלא את האולמות. יהיה מה לראות בליגה לנשים, בעונת 89/88'.

ליגה ארצית – מחוז צפון

מחזור 1 יום ד' 28.9.88 /
מחזור 14 יום א' 1.1.89

מכבי הוד השרון/כפ"ס – חופשית
הפועל כנרת/עמק הירדן – יזרעאל/עפולה
מכבי קרית מוצקין – הפועל ע"ד/כפר תבור
הפועל גן שמואל – מכבי נתניה
הפועל ס"ח/בקעת בית שאן – מכבי חדרה
מכבי חיפה/בת גלים – הפועל נהריה
מכבי יסק"א נצרת – הפועל קרית שמונה

מחזור 2 יום ד' 5.10.88 /
מחזור 15 יום א' 8.1.89

חופשית – הפועל קרית שמונה
הפועל נהריה – מכבי יסק"א נצרת
מכבי חדרה – מכבי חיפה/בת גלים
מכבי נתניה – הפועל ס"ח/בקעת בית שאן
הפועל ע"ד/כפר תבור – הפועל גן שמואל
הפועל יזרעאל/עפולה – מכבי קרית מוצקין
מכבי הוד השרון/כפ"ס – כנרת/עמק הירדן

מחזור 3 יום א' 9.10.88 /
מחזור 16 יום א' 15.1.89

הפועל כנרת/עמק הירדן – חופשית
מכבי קרית מוצקין – מכבי הוד השרון/כפ"ס
הפועל גן שמואל – הפועל יזרעאל/עפולה
ס"ח/בקעת בית שאן – הפועל ע"ד/כפר תבור
מכבי חיפה/בת גלים – מכבי נתניה
מכבי יסק"א נצרת – מכבי חדרה
הפועל קרית שמונה – הפועל נהריה

מחזור 4 יום א' 16.10.88 /
מחזור 17 יום א' 22.1.89

חופשית – הפועל נהריה
מכבי חדרה – הפועל קרית שמונה
מכבי נתניה – מכבי יסק"א נצרת
הפועל ע"ד/כפר תבור – מכבי חיפה/בת גלים
יזרעאל/עפולה – הפועל ס"ח/בקעת בית שאן
מכבי הוד השרון/כפ"ס – הפועל גן שמואל
הפועל כנרת/עמק הירדן – מכבי קרית מוצקין

מחזור 5 יום א' 16.10.88 /
מחזור 18 יום א' 29.1.89

מכבי קרית מוצקין – חופשית
הפועל גן שמואל – הפועל כנרת/עמק הירדן
ס"ח/בקעת בית שאן – מכבי הוד השרון/כפ"ס
מכבי חיפה/בת גלים – הפועל יזרעאל/עפולה
מכבי יסק"א נצרת – הפועל ע"ד/כפר תבור
הפועל קרית שמונה – מכבי נתניה
הפועל נהריה – מכבי חדרה

מחזור 6 יום א' 30.10.88 /
מחזור 19 יום א' 5.2.89

חופשית – מכבי חדרה
מכבי נתניה – הפועל נהריה
הפועל ע"צ/כפר תבור – הפועל קרית שמונה
הפועל יזרעאל/עפולה – מכבי יסק"א נצרת
מכבי הוד השרון/כפ"ס – מכבי חיפה/בת גלים
כנרת/עמק הירדן – הפועל ס"ח/בקעת בית שאן
מכבי קרית מוצקין – הפועל גן שמואל

מחזור 7 יום א' 6.11.88 /
מחזור 20 יום א' 12.2.89

הפועל גן שמואל – חופשית
הפועל ס"ח/בקעת בית שאן – מכבי קרית מוצקין
מכבי חיפה/בת גלים – הפועל כנרת/עמק הירדן
מכבי יסק"א נצרת – מכבי הוד השרון/כפ"ס
הפועל קרית שמונה – הפועל יזרעאל/עפולה
הפועל נהריה – הפועל ע"ד/כפר תבור
מכבי חדרה – מכבי נתניה

מחזור 8 יום א' 13.11.88 /
מחזור 21 יום א' 19.2.89

חופשית – מכבי נתניה
הפועל ע"ד/כפר תבור – מכבי חדרה
הפועל יזרעאל/עפולה – הפועל נהריה
מכבי הוד השרון/כפ"ס – הפועל קרית שמונה
הפועל כנרת/עמק הירדן – מכבי יסק"א נצרת
מכבי קרית מוצקין – מכבי חיפה/בת גלים
הפועל גן שמואל – הפועל ס"ח/בקעת בית שאן

מחזור 9 יום א' 20.11.88 /
מחזור 22 יום א' 26.2.89

הפועל ס"ח/בקעת בית שאן – חופשית
מכבי חיפה/בת גלים – הפועל גן שמואל
מכבי יסק"א נצרת – מכבי קרית מוצקין
הפועל קרית שמונה – הפועל כנרת/עמק הירדן
הפועל נהריה – מכבי הוד השרון/כפ"ס
מכבי חדרה – הפועל יזרעאל/עפולה
מכבי נתניה – הפועל ע"ד/כפר תבור

מחזור 10 יום א' 27.11.88 /
מחזור 23 יום א' 5.3.89

חופשית – הפועל ע"ד/כפר תבור
הפועל יזרעאל/עפולה – מכבי נתניה
מכבי הוד השרון/כפ"ס – מכבי חדרה
הפועל כנרת/עמק הירדן – הפועל נהריה
מכבי קרית מוצקין – הפועל קרית שמונה
הפועל גן שמואל – מכבי יסק"א נצרת
ס"ח/בקעת בית שאן – מכבי חיפה/בת גלים

מחזור 11 יום א' 4.12.88 /
מחזור 24 יום א' 12.3.89

מכבי חיפה/בת גלים – חופשית
מכבי יסק"א נצרת – הפועל ס"ח/בקעת בית שאן
הפועל קרית שמונה – הפועל גן שמואל
הפועל נהריה – מכבי קרית מוצקין
מכבי חדרה – הפועל כנרת/עמק הירדן
מכבי נתניה – מכבי הוד השרון/כפ"ס
הפועל ע"ד/כפר תבור – הפועל יזרעאל/עפולה

מחזור 12 יום א' 11.12.88 /
מחזור 25 יום א' 19.3.89

חופשית – הפועל יזרעאל/עפולה
מכבי הוד השרון/כפ"ס – הפועל ע"ד/כפר תבור
הפועל כנרת/עמק הירדן – מכבי נתניה
מכבי קרית מוצקין – מכבי חדרה
הפועל גן שמואל – הפועל נהריה
הפועל ס"ח/בקעת בית שאן – קרית שמונה
מכבי חיפה/בת גלים – מכבי יסק"א נצרת

מחזור 13 יום א' 18.12.88 /
מחזור 26 יום א' 26.3.89

מכבי יסק"א נצרת – חופשית
הפועל קרית שמונה – מכבי חיפה/בת גלים
הפועל נהריה – הפועל ס"ח/בקעת בית שאן
מכבי חדרה – הפועל גן שמואל
מכבי נתניה – מכבי קרית מוצקין
הפועל ע"ד/כפר תבור – כנרת/עמק הירדן
הפועל יזרעאל/עפולה – מכבי הוד השרון/כפ"ס

ליגה ארצית – מחוז דרום

מחזור 1 יום ד' 28.9.88 /
מחזור 12 יום א' 15.1.89

בית"ר ת"א – הפועל אשקלון/קרית גת
הפועל גבעתיים – מכבי רחובות
ס.ס. גבעת שמואל – הפועל באר שבע
אסא ת"א/רמת השרון – מכבי דרום ת"א
אליצור קרית אונו – מכבי חולון/פ"ת
אליצור ת"א/פ"ת – הפועל אילת

מחזור 2 יום א' 9.10.88 /
מחזור 13 יום א' 22.1.89

מכבי דרום ת"א – אליצור קרית אונו
הפועל באר שבע – אסא ת"א/רמת השרון
מכבי רחובות – ס.ס. גבעת שמואל
הפועל אשקלון/קרית גת – הפועל גבעתיים
אליצור ת"א/פ"ת – בית"ר ת"א
יום שישי 7.10.88:
הפועל אילת – מכבי חולון/פ"ת

אטרקציה בארצית – יואב קדמן

מחזור 3 יום א' 16.10.88 /
מחזור 14 יום א' 29.1.89

הפועל גבעתיים – אליצור ת"א/פ"ת
ס.ס. גבעת שמואל – הפועל אשקלון/קרית גת
אסא ת"א/רמת השרון – מכבי רחובות
אליצור קרית אונו – הפועל באר שבע
מכבי חולון/פ"ת – מכבי דרום ת"א
בית"ר ת"א – הפועל אילת

מחזור 4 יום א' 30.10.88 /
מחזור 15 יום א' 5.2.89

הפועל באר שבע – מכבי חולון/פ"ת
מכבי רחובות – אליצור קרית אונו
הפועל אשקלון/קרית גת –
אסא ת"א/רמת השרון
אליצור ת"א/פ"ת – ס.ס. גבעת שמואל
בית"ר ת"א – הפועל גבעתיים
יום שישי 28.10.88:
הפועל אילת – מכבי דרום ת"א

מחזור 5 יום א' 6.11.88 /
מחזור 16 יום א' 12.2.89

ס.ס. גבעת שמואל – בית"ר ת"א
אסא ת"א/רמת השרון – אליצור ת"א/פ"ת
אליצור קרית אונו – הפועל אשקלון/קרית גת
מכבי חולון/פ"ת – מכבי רחובות
מכבי דרום ת"א – הפועל באר שבע
הפועל גבעתיים – הפועל אילת

מחזור 6 יום א' 13.11.88 /
מחזור 17 יום א' 19.2.89

מכבי רחובות – מכבי דרום ת"א
הפועל אשקלון/קרית גת – מכבי חולון/פ"ת
אליצור ת"א/פ"ת – אליצור קרית אונו
בית"ר ת"א – אסא ת"א/רמת השרון
הפועל גבעתיים – ס.ס. גבעת שמואל
יום שישי 11.11.88:
הפועל אילת – הפועל באר שבע

מחזור 7 יום א' 20.11.88 /
מחזור 18 יום א' 26.2.89

אסא ת"א/רמת השרון – הפועל גבעתיים
אליצור קרית אונו – בית"ר ת"א
מכבי חולון/פ"ת – אליצור ת"א/פ"ת
מכבי דרום ת"א – הפועל אשקלון/קרית גת
הפועל באר שבע – מכבי רחובות
ס.ס. גבעת שמואל – הפועל אילת

מחזור 8 יום א' 27.11.88 /
מחזור 19 יום א' 5.3.89

הפועל אשקלון/קרית גת – הפועל באר שבע
אליצור ת"א/פ"ת – מכבי דרום ת"א
בית"ר ת"א – מכבי חולון/פ"ת
הפועל גבעתיים – אליצור קרית אונו
ס.ס. גבעת שמואל – אסא ת"א/רמת השרון
יום שישי 25.11.88:
הפועל אילת – מכבי רחובות

מחזור 9 יום א' 4.12.88 /
מחזור 20 יום א' 12.3.89

אליצור קרית אונו – ס.ס. גבעת שמואל
מכבי חולון/פ"ת – הפועל גבעתיים
מכבי דרום ת"א – בית"ר ת"א
הפועל באר שבע – אליצור ת"א/פ"ת
מכבי רחובות – הפועל אשקלון/קרית גת
אסא ת"א/רמת השרון – הפועל אילת

מחזור 10 יום א' 11.12.88 /
מחזור 21 יום א' 19.3.89

אליצור ת"א/פ"ת – מכבי רחובות
בית"ר ת"א – הפועל באר שבע
הפועל גבעתיים – מכבי דרום ת"א
ס.ס. גבעת שמואל – מכבי חולון/פ"ת
אסא ת"א/רמת השרון – אליצור קרית אונו
יום שישי 9.12.88:
הפועל אילת – הפועל אשקלון/קרית גת

מחזור 11 יום א' 18.12.88
מחזור 22 יום א' 26.3.89

מכבי חולון/פ"ת – אסא ת"א/רמת השרון
מכבי דרום ת"א – ס.ס. גבעת שמואל
הפועל באר שבע – הפועל גבעתיים
מכבי רחובות – בית"ר ת"א
הפועל אשקלון/קרית גת – אליצור ת"א/פ"ת
אליצור קרית אונו – הפועל אילת

שנה רעה

שנה טובה היא ברכה חצי אוטומטית שנוהגים לברך בה, גם כאשר השנה היא לא כל־כך טובה. אני לא מציע לברך ב"שנה רעה", אבל גם לא יודע מהיכן לוקחים כל המומחים את האופטימיות לקראת העונה הקרובה. קשה לי לראות את הקבוצות שהתחזקו לעומת העונה שעברה. אני לא רואה מאיפה תבוא הישועה לנבחרת ישראל במשחקי קדם אליפות אירופה. קשה לשאוב אופטימיות מן ההופעה של נבחרת הנוער באליפות האחרונה ביוגוסלביה. אני מאוד מסופק אם ההרכב החדש והמורחב של נשיאות איגוד הכדורסל יהיה מסוגל להתעלות מעבר לשיקולי אגודות ומרכזים, ולערוך את אותם שינויים שמתבקשים בתקנון האיגוד.

אז מהו מקור האופטימיות? אם דייויד החליף את פורסט, ובנג'מין ישחק במקומו של ג'ו, זה מה שיהפוך את הליגה ליותר מעניינת? האם היתה לנו עד עתה ליגה משעממת? אני רואה לפחות חצי ליגה שנחלשה משנה שעברה. ההערכה הזהירה שלי היא ירידה ברמה, אם כי לא בהכרח בעניין. נפילתה של הפועל תל־אביב הותירה חלל. כל מי שישמור על כוחו, יתקדם. לקבוצות ששמרו על הרכב השנה שעברה, צפוי יתרון משמעותי בסיבובים הראשונים של העונה.

בריבורים, השתייכנו מאז ומתמיד לצמרת העולמית. שמות של שחקנים עולים לכותרות ויורדים מהן עוד לפני שהספקנו ללמוד לאיית אותם כראוי. באים תמיד בטענות למכבי ת"א, שהכל מתנהל בסודי סודות. נכון שלפעמים הופכים סתם שטויות לסודות מדינה, אבל מצד שני אני לא בטוח שהפועל חולון היו מגיעים לבנג'מין מקדונלד, אילמלא התפרסם שמו בעניין מגעים עם מכבי.

תמיד חשבתי שהסיפורים על שחקנים אמריקניים שפוחדים לבוא למדינה מזרח־תיכונית מדברית, הם סיפורים בדיוניים. לפני שבועיים שמעתי סיפור על שחקן זר בשם לארי סטייסר, שנטל חלק במחנת האימון שנערך בעין־גדי. שבוע ימים רק כדורסל וחול. מרחצאות וסלעים. לקראת סיום המחנה, כשהתברר לשחקן שהקריירה הישראלית שלו תיערך עשרה ימים מקסימום, החליט לאסוף לפחות קצת מידע, כדי שיוכל לספר משהו לחבר'ה כשיחזור הביתה. פנה לאחד מחברי הקיבוץ ושאל:

"Excuse me, what is the name of the city?"

אני מציע לכולכם להתנתק מרשימת הזרים עד המחזור השישי של הליגה, שהוא המועד האחרון להחלפת הזרים. זר טוב אחד יכול לשנות את פניה של קבוצה. זר מצוין יכול להפוך את כל הליגה על פניה. חוץ מזה, לא עולה כסף לדבר ולכתוב, ואין מיסים על מלים. לכן כל מנהל מפציץ ככל העולה על רוחו, ומקווה שהמינויים יימכרו עוד לפני שהבלוף יתפוגג. מכבי ראשון ריכרו על דאוקינס והביאו את סלאמר. יחי ההבדל הקטן. למכבי רמת־גן אין בעיות; שם לא מוכרים מינויים בלאו הכי. לכן השאירו את שני הזרים, וטוב שכך עשו.

ניקי גאליס. מקום של כבוד בחמישיה הראשונה של הפלופים הגדולים

אילו רק הייתי יכול להביא לסיבוב משחקים באירופה את אותם שחקנים שהעסקנים והעיתונות התתימו, וכמובן שמעולם לא הגיעו לכאן... זה היה יכול להיות שגעון. שימו לב להרכב. בעמדת הסנטר: דרל דאוקינס "בייבי גורילה" – ניו־ג'רסי נטס (מכבי ראשון־לציון). מחליף: מייק קופצ'אק – לוס־אנג'לס לייקרס (הפועל חיפה). העמדה החזקה שלנו היא הפורוורד: דומיניק ווילקינס – אטלנטה הוקס (הפועל חיפה), ג'וליוס אירווינג "ד"ר ג'יי" – פילדלפיה 76 (הפועל תל־אביב), ומחליפים: קיקי ונדאווי – דנבר נאגטס (הפועל חולון), בוב מקאדו – טרייסר מילנו (מכבי תל־אביב), ניקי גאליס – ארים סלוניקי (הפועל חיפה). (רשימה חלקית).

חסר לי רק פליי־מקר. איך זה שאף קבוצה לא חשבה עד היום להביא את מג'יק ג'ונסון, או לפחות את פאט ליברז בכל מקרה מבוקש רכז, שיוריד לי קצת לחץ מגאליס, רצוי שחור, עם קליעה טובה ממרחק. כל היודע דבר על מקום הימצאו מתבקש להודיע לתחנת המשטרה הקרובה. בינתיים נסתפק בגורדון ופרישמן.

שנה טובה — ומועדים לפורענות.

תבלין אמריקני בליגה מקצוענית

קן בארלו (למטה), קווין מגי (משמאל). הזרים הוותיקים והיציבים של האלופה

לא פחות מ־16 כדורסלנים זרים חדשים, מתוך 24 הזרים המופיעים העונה בליגה הלאומית, יופיעו השנה במשחקי הליגה הלאומית. רק שלוש קבוצות הותירו את שני הזרים של העונה שעברה: מכבי ת"א – קווין מגי וקן בארלו; גליל עליון – ויין פרימן וטרי מרטין ומכבי ר"ג – הרולד קילינג וסטן מאיו. כל שאר הקבוצות החליטו לשחרר את שני הזרים, או אחד לפחות.

העונה שעברה היתה מרתקת, הרבה הודות לסוללה של כדורסלנים אמריקנים מעולים, שהכניסו לליגה תבלין אמריקני מיוחד. במאבק הצמרת, כמו גם בתחתית, חזינו בכדורסלנים טובים כמו מרק סימפסון למשל, מלך הסלים של הליגה, שאגב, לא הועיל לבית"ר ת"א, אשר ירדה בסוף העונה שעברה לליגה הארצית. חזינו במבצעים הגדולים של הרולד קילינג הרמת־גני, של ויין פרימן בגליל, ג'ו דאוסן של חולון, פורסט מקנזי והרמן ווכסטר באליצור רמלה.

העונה, מסתבר, החליטו רוב הקבוצות הלאומיות לחדש את הצד הזר שלהם, ובשבוע שעבר רשמן באיגוד הכדורסל 16 כדורסלנים חדשים. הבולטים בחבורה החדשה נמצאים בהפועל חולון: אדי פיליפס ובנג'מין מקדונלד.

בחולון אמנם לא מרבים כל־כך, אבל הצוות שלובש העונה את המדים הצהובים־סגולים, מטפח ודאי תקוות למאבק שווה־כוחות עם מכבי ת"א, על תואר האליפות. מקדונלד, שהגיע לחולון היישר מה־N.B.A (גולדן סטייט ווריירס), פיליפס, ענק שחור וחזק כשור שהגיע

מספרד, ארל ויליאמס הוותיק שעזב את אליצור רמלה, ודייוי בורמור – הרי לכם רביעיה שחורה, התשובה לקווין מגי, קן בארלו, לאבן מרסר ויולי סימס, של מכבי ת"א.

הפועל ת"א השאירה את לינטון טאונס המצוין, וצרפה אליו כדורסלן וירטואוז כמו דניס ויליאמס, המזכיר בסגנון משחקו את קארל גרסון מאליצור נתניה. ויליאמס וטאונס, יחד עם ג'יימס טרי והאווי לאסוף, ישאירו וראי את הפועל ת"א בתמונת הצמרת.

שני אחים שחורים בליגה הלאומית. ארני גרהאם באליצור רמלה (יחד עם ברד קופרודס) ורגנלי גרהאם בהפועל ירושלים (יחד עם דייויד בלקוול). הפועל חיפה, שהשאירה את רולנד יקסון, צרפה אליו זר לבן (היחיד עד כה בליגה), ג'יימס יקסביץ' ואילו מכבי חיפה החזירה את קוב וואלאס (לשעבר הופיע בקרית־אונו) ודרל גריין.

"מר כדורסל" יהושע רוזין, הביא לאליצור נתניה את רון מור ודמארי רידיק. העולות החדשות התחזקו גם הן, ומכבי ראשל"צ רשמה את ריצ'ארד ריילפורד וקרל דייויס, כאשר גארי סאלמר המצוע ינסה להחלים עד למועד האחרון להחלפת זר – המחזור ה־6 בליגה. אבל בראשון יופיעו עוד שני "זרים": מיקי ברקוביץ', הקפטן של מכבי ת"א לשעבר וחיים זלוטיקמן, שעזב את הפועל ת"א. אלה יחד עם ותיקי הקבוצה, ינסו לשמור על ראשל"צ בלאומית. הפועל איתן גבת, העולה השניה, הביאה את רוי בראו ואת אוסטבן סנטוס.

לקנות בזול — למכור ביוקר

וזו התורה כולה על רגל אחת. שמעתי אותה, לראשונה, מפיו של מאמן כדורגל ידוע. האנאס וייסווילר, מנוחתו עדן, ידיד ישראל. בקריירה הארוכה שלו כמאמן ומנהל במנשנגלאדבאך, מערב־גרמניה, דאג תמיד שטור הזכות שלו בניהול הקבוצה – יעלה על החובה. קנה צעירים אלמוניים בפפניגים, עשה מהם כוכבים ומכר אותם במארקים קשים.

אני מכיר לפחות שני אנשים שמסוגלים לחיות על־פי תורתו של האנאס, אילו רק התאפשר להם הדבר. אחד הוא עמנואל שפר, כיום יו"ר ארגון המאמנים; השני הוא דוד שוייצר, כיום מאמן הפועל ירושלים.

ואין פלא: השניים – חניכיו של וייסווילר.

אבל כל זה בכדורגל מדובר, ואילו עניננו הוא כדורסל. מה עניין רגל לסל?

יש עניין ויש חוט מקשר. בשוק הכדורסלנים המקומי היו כמה כאלה שקנו שחקנים בתמורה למקרר או לנעלי כדורסל. אבל מאז שטל ברודי ובארי לייבוביץ' הכניסו אותנו לעידן האמריקני – לא ידע איש ממנהלי הכדורסל שלנו את פישרן של ארבע המלים: לקנות בזול; למכור ביוקר.

תחילה היו המנהלים טסים לחיפושים אחרי שחקנים בארה"ב; אחר־כך היו מטיסים את השחקנים לסופישבוע בארץ. אפילו הוחלט לרכוש שחקן זה או אחר במחיר שנראה סביר – ההוצאות סביבו ייקרו את העיסקה.

מוישל'ה ויינקרנץ: את מי מעניין חשבון הבנק שלו?...

במבט לאחור, אל עבר העונה האחרונה, יש מי שעודנו נחרד מהחוזה המצוין שהשיג מוישל'ה ויינקרנץ בהפועל ת"א. על פי הכתוב בעיתונים – למעלה מ־100 אלף דולר.

ואני אומר שאם יש שחקנים שאינם מסוגלים לעבור את הכביש אלא בליווי צמוד ודורשים סכומים של 40 עד 60 אלף דולר (ישראלים שהייתי נותן להם דמי כיס תמורת משחק ושולח אותם לעבור); 60 עד 80 אלף דולאר למתאורחים סוג ב' (לא רוצה לרדת נמוך יותר בסולם האלף־בית) – כי אז מגיע למאמני צמרת, ומוישל'ה ביניהם, אפילו 100 אלף. מגיע!

בשאלת הזרים אני מופתע תמיד מחדש. כאשר התחיל הגל הרציני במכבי ת"א, שמעתי על 100 עד 120 אלף (דולר). היום אומרים לי שזו משכורת של ילדים. והאמת היא שאין מחיר ואין גבול לתשלומים ולמשכורות.

לא נהגתי אף פעם להכנס לחשבון הבנק של ספורטאי זה או אחר. אולי זה באמת מעניין את הציבור (ואני יודע שזה מעניין, ועוד איך!), אך לא לטעמי הדבר ולכן אני חי ונותן לחיות. דין וחשבון אנו חייבים למס־הכנסה.

אך הרהורים היו לי, ובוודאי שישנם גם כיום. אני לא רוצה להסתמך כל־כך על הכתוב בעיתונים, כי תמיד יש להוסיף על כך – ולא רק מס ערך מוסף. אין חבר הנהלה שיאשר או יכחיש את הכתוב בעיתונים בענייני כסף, אחרת יידרש לומר את הסכום האמיתי, ואת זאת איננו רוצה.

אבל אם נלך בשיטת הפלוס־מינוס, נגיע כבר היום לסכומים שעוברים את גבול ה־200 אלף, ויש אומרים (הפעם אני נוטה להאמין) שהם "מגרדים" את גבול ה־300.

וכל זה מחזיר אותנו אל ההתחלה ואל הכותרת: מדוע, בעצם, לא הצלחנו עד עתה לרכוש אפילו שחקן חוץ בסכום זעיר ולמכרו לאחר מכן, ל"טרייסר" לדוגמה, בחצי מיליון? – או לחילופין לייצר אחד משלנו, בפרוטות, ולמכור אותו ברווח ניכר?

ואולי זו תהיה המשימה הבאה של הוייסווילר של הכדורסל?

עפר שלח

שתי ההעברות הבולטות של הקיץ האחרון קשורות שתיהן באלופה, מכבי תל־אביב, ומסמלות את השינוי שעברו פני הקבוצה לקראת העונה החדשה. מיקי ברקוביץ', הסמל של מכבי בשני העשורים האחרונים, עזב אותה למכבי ראשל"צ; לאבן מרסר, הסנטר של היריבה העירונית, הפועל, חצה את העיר מאוסישקין ליד־אליהו.

מעבר לסמליות של היעלמות הסמל והגעתו של סנטר חזק ודומיננטי, הממחישה את הגישה הלא סנטימנטאלית והמחוייבת להצלחה של הנהלת הקבוצה, הסיפור של מיקי ולאבן מרתק גם מבחינת הציפיות והרצונות של שני שחקנים, המצויים בשלבים שונים של קריירות מבריקות. מיקי הוא האיש שיש לו הכל: 19 אליפויות, אינספור גביעים וכיבודים, משחקים בנבחרת אירופה ומולה, שני גביעי אירופה והערצה של מדינה שלמה. לאבן הוא השחקן שנשא על כתפיו את מס. 2 הנצחית, והגיע רק השנה אל המנוחה והנחלה, שהיו מנת חלקו של מיקי מאז הנוער. מיקי הוא האלדר־סטייטמן, שלא נותר לו אלא לצעוד לאט ובכבוד אל תוך הלילה. לאבן טועם השנה לראשונה את טעם הפייבוריטיות, את התחושה של "הפעם הכל תלוי בנו וכולם רודפים אחרינו".

מרסר – כמו מוזס מאלון

הנושאים האלה חוזרים ועולים בשיחות עם שניהם לקראת העונה. מרסר משווה את עצמו למוזס מאלון, ומצטט מדבריו של "הר משה" על יותר מדי אצבעות ופחות מדי טבעות אליפות. בתשובה של ברקוביץ' לשאלה "מה עוד מריץ אותך?", לא שומעים מילים גדולות כאלה. "אני רוצה להמשיך ולשחק כדורסל, ולעשות את זה בפחות מתח ולחץ", מיקי אומר. "קודם כל להישאר בלאומית עם ראשון. אחר כך לנסות ולהפתיע כמה שיותר קבוצות. מקווה שמכבי ת"א תזכה באליפות, ושאנחנו נשחק טוב ונפתיע".

זהו ההבדל הבסיסי. מיקי רוצה להמשיך ולשחק, ולעשות את זה בכבוד. לאבן רעב להישג, לתהילה, שדומה שבליגה שלנו היא מובטחת לך בקבוצה אחת בלבד. "אני משחק כאן כבר הרבה שנים, ועדיין אין לי אליפות אחת. גם בגביע אירופה לאלופות טרם שיחקתי. אני רוצה לעשות את הדברים האלה לפני שאגמור את הקריירה שלי כאן", הוא אומר.

ומה מיקי עוד רוצה לעשות? "לתרום מהנסיון שלי. להכריע כמה משחקים בקלאץ', כמו שעשיתי הרבה פעמים. לעזור לקבוצה לא רק בקליעה אלא גם במסירות ובראיית משחק". מילים שונות מפיו של מי שהורגלנו לראות אותו נושא קבוצה על כתפיו ומשתזף בהנאה לא מוסתרת באור של זרקורי ההערצה. אבל אלה פני הדברים היום. "הכל הפך להיות יותר קטן: ההישגים הצפויים, המטרות, הקהל שסביב לקבוצה. זו היתה בחירה שהייתי חייב לבחור בגלל רצוני להמשיך ולשחק כדורסל, ובחרתי במקום הנכון ובאנשים הנכונים".

הרצון הזה להמשיך ולשחק זכה גם לביקורת רבה, ולעתים קרובות לא הוגנת, בשנתיים האחרונות. "בארה"ב אין קיצוניות כמו אצלנו", מיקי אומר, כשאני מזכיר שמות של גדולים כמו ביל וולטון וד"ר ג'יי, שבשלהי הקריירה שלהם עשו את המעבר מסופרסטארים ל"שחקני תפקיד", והשלימו עם הירידה במספר הדקות והנקודות. "בארץ, כששחקן הוא צעיר, אומרים עליו שהוא לא בשל וחסר נסיון, וכשהוא רוכש את הנסיון מתחילים להגיד שהוא זקן וזמנו עבר. אפשר לנצל כל שחקן להרבה דברים, ולא רק לארבעים דקות ו־35 נקודות במשחק".

"לא היה לי הכוח לעמוד בזה"

אבל מיקי, היודע שהתקשורת אהבה אותו לא פחות מן הקהל בכל השנים הגדולות ההן, לא תולה את האשמה באף אחד. הוא מדבר בגילוי לב על תכונות האופי שלו, שהן שגרמו לו בסופו של דבר להחליט להיפרד ממכבי. "הייתי יכול להמשיך שם עוד שנה ולתת עוד כמה משחקים טובים. אני חושב שבעבר תרמתי גם במשחקים בהם לא פתחתי בחמישיה ושיחקתי פחות ממה שאני רגיל. אבל

ציניקנים יאמרו עליהם, על מיקי ולאבן, שהראשון חייב היה לעצמו דקות משחק, והשני רצה סוף־סוף לעשות כסף. צדק יש בזה, כמובן, אבל גם לא מעט רשעות. כי מיקי ברקוביץ', אחרי שגילה את מיטב שנותיו וכשרונו במכבי תל־אביב, עשה נכון כשהחליט ללכת למקום בו ישחק להנאתו, וללאבן מרסר, אחרי שנות תיסכולי אוסישקין – מגיע גם לקטוף כמה פרחי תהילה שהוא ראוי להם. זה הולך ממכבי וזה רק בא, ושניהם עשו בדיוק מה שהיה עליהם לעשות. גם מכבי

בכנות, פחדתי מן היום שבו יעבור בימתה שלם כשאני על הספסל. שהיה אחד אולי מיתוגל לשאת את זה. אני, בשלב הזה של הקריירה שלי, לא מסוגל. פשוט לא היה לי כוח לעמוד בזה".

אם כך, אולי היה כדאי לעשות את הצעד הזוצה לפני עונה או שתיים? מיקי לא מסכים. "לפני שנתיים היתה לי עונה לא טובה. השנה שעברה היתה טובה הרבה יותר, עם סוף מתוק ותחושת שמחה על שהייתי חלק ממנו. כל דבר בא בזמנו, ועכשיו היה הזמן ללכת".

זה לא קל לדעת מתי הזמן ללכת. רבים מאוהביו של מיקי רצו לראות אותו עוזב רגע לפני שהזרקור כבר לא יהיה עליו. הם לא רצו לראות את האצבע המונפת למעלה עסוקה בלהחזיק מגבות על הספסל. הם היו מוכנים לראות את הדעיכה אצל כל שחקן אחר, רק לא אצל מיקי. ואני מדבר על אוהביו, שלא היו היחידים שחיכו ליום בו יילך. אבל מיקי, כמו לאבן וכמו כל שחקן אחר, אוהב את המשחק שעשה אותו. היו אולי כאלה שרצו להישאר עם הדמות של הסופרסטאר המושלם, ואלה למדו שיעור מכאיב בארעיותם של רגעי השלמות. מיקי, כמו כל אחד מאיתנו, רוצה להישאר עוד קצת על המגרש, הבית אליו הוא שייך. הפתרון מבחינתו היה רק אחד: ללכת לבית קטן ורגוע יותר, בית שממדיו המוקטנים יגביהו אולי מחדש את קומתו שלו. מי שלא מבין את זה, לא מבין את המהות היפה והעצובה של ההוויה הספורטיבית.

ואם למיקי זה היה הזמן לפנות את הזירה הראשית, ללאבן זהו הזמן להיכנס אליה, וגם לדעת שבזירה הזאת הוא לא השחקן היחיד. "הרבה שנים הייתי שחקן אנוכי, והייתי חייב להיות כזה כדי להגיע למה שהגעתי. אנוכי בזה שרציתי את הכדור, ששאפתי לשאת את המשחק על כתפי. אני יודע שבמכבי זה יהיה אחרת. כאן יש מספיק סקוררים, ואני צריך להשקיע יותר בדברים הקבוצתיים ולעשות את התפקיד שלי היטב. בשלב הזה של הקריירה שלי, הסטטיסטיקות האישיות כבר לא מעניינות אותי. אני רוצה את הניצחון, את ההישג הקבוצתי. אני מקריב הרבה מעצמי בצורת המשחק של מכבי לעומת השנים הקודמות, אבל האליפות תהיה שווה את הכל".

כדורסל מזוויות אחרות: בחינת שחקנים, בניית קבוצות

גם לאבן יודע שלא נותרו עוד הרבה שנים ברגליים הדקות והפגיעות שלו. הוא מדבר על שיבה לאוניברסיטת ג'ורג'יה, על השלמת התואר האוניברסיטאי שלו בכלכלה חקלאית ועל קריירות חדשות. מיקי רואה את עצמו נשאר קרוב לכדורסל. לא באימון, אלא בתחום הניהול המקצועי. "יש לי נסיון וידע שאני יכול לתרום בהם למאמנים ושחקנים. אני רוצה להיכנס לעומק המשחק מזוויות אחרות – בחינת שחקנים, בניית קבוצות". הוא גם היה רוצה לראות פתרונות עמוקים יותר לבעיות של הכדורסל הישראלי, ומקווה שאיגוד השחקנים, שהוא נשיא הכבוד שלו, ישחיז את שיניו ויפעל בתחומים האלה. אבל קודם כל, עבור שניהם, צריך לגמור את הפרק הנוכחי ולהשיג את המטרות האחרונות.

השלב הזה של הקריירה. המילים האלה חוזרות הרבה אצל שניהם. מיקי בן 34. לאבן בן 30. שניהם בנקודות בהן אתה מתחיל לחשוב לא על מה שעשית עד כה, אלא על מה שלא עשית ועל מה שלא תספיק לעשות עד שהקריירה הזאת תיגמר. ספורטאי חי מעגל חיים שלם בעשר, חמש־עשרה שנים. הוא גדל מתינוק חובש ספסל לשחקן צעיר ומבטיח, הופך לגבר במלוא אונו לתקופה כל־כך קצרה ואחר־כך, כמעט בלי שיהיה לו זמן להתכונן, הוא מתחיל לגלות שלא יספיק הכל ושקיצה של תקופת הפלא הזאת כבר מעבר לפינה. בנקודות המעבר האלה אתה מחליט שיותר מכל אתה רוצה את האליפות. בנקודות האלה אתה רוצה את ההנאה מן המשחק בקבוצה קטנה, רחוק מן הלחץ וההיסטריה המקיפים את המועדון הלאומי. ציניקנים לא חסרים אצלנו, והם יגידו וראי שלאבן הלך לחפש כסף ומיקי דקות משחק. יש בשתי הטענות צדק. אבל יש צדק גדול ויפה מזה במראה של שני שחקנים גדולים, העושים את הצעד הנכון בשלב הזה של הקריירה שלהם. ■

מלכי המלכה:

השבוע האחרון היה השבוע שלהם, של המלכים השחורים של מלכת הספורט, האתלטיקה. מימין (עם כיוון השעון): קרל לואיס, ג'קי ג'וינר-קרסי, פלורנס גריפית-ג'וינר, בן ג'ונסון ומארי דקר-סלאייני (במרכז)

קורס צלילה

מועדון הצלילה אקוה־ספורט נוסד לפני 27 שנים והוא הגדול והוותיק בארץ. קורסי צלילה למתחילים נפתחים מידי יום שני ונמשכים במשך ששה ימים עד יום שבת בצהריים. לאחר גמר הקורס יהיה על הצולל לבצע עשר צלילות הסמכה, ורק אז יוסמך ל"צולל מוסמך" (דרגת 2 כוכבים). למשתתפי הקורס אפשרות לינה במקום בתנאי אכסניה.

לאלו החוששים או חושבים "זה לא בשבילי", אקוה־ספורט מציעה צלילת הכרות, שהיא חוויה בפני עצמה – זה בטח יעזור לכם לעשות החלטה – אני בעד צלילה!!!

★ כל הנרשם לקורס, ומביא מודעת פרסום ממדור זה יזכה בחולצת T של אקוה־ספורט.

טלפון להרשמה: 059-71601, 059-74877, 059-72788.

מחיר הקורס –.352 ש"ח, כל צלילת הסמכה –.32 ש"ח וצלילת הכרות –.58 ש"ח.

נבחרת ישראל בהרכב מלא באליפות אירופה האחרונה.

אליפות ישראל בגלישת גלים

אלפי גולשים התקבצו ב־16–17 באוגוסט בחוף הילטון ת"א כדי לחזות באליפות ישראל בגלישת גלים.
האליפות היתה התחרות האחרונה בשנת הפעילות 87/88, שהחלה בהטכה שעברה באליפות גדולה גם כן בחוף הילטון.
בתחרויות השתתפו כ־200 גולשים מכל רחבי הארץ. ביום הראשון של התחרות התנשאו הגלים לגובה של עד 1.5 מ' וביום השני עד 1 מטר.
חרבה צבע ומוסיקה טובה, שליוו את האירוע, נתנו הרגשה של קליפורניה בישראל.
הטלוויזיה הישראלית דאגה לסקר את האירוע בהרחבה וכן גם העיתונות.
התוצאות התחרות (שהיתה החמישית השנה), היו מלוות במאבקים צמודים מאוד על הכתר. התחרות נערכה בחסות עירית ת"א וחברת הביגוד של "גזוז".
בבוגרים התחרו ביניהם אמור קנצפולסקי ואילן מאיר.
בנוער גיא זיתוני היה שליט בלעדי.
ובילדים יובל ביטון ושגיא אפשטיין.

התוצאות השנתיות הם:

בוגרים:		**נוער:**	
1. אמור קנצפולסקי	– 3720 נק'	1. גיא זיתוני	– 4000 נק'
2. אילן מאיר	– 3670 נק'	2. ארנו זית	– 3310 נק'
3. ציקו מעיין	– 2490 נק'	3. אמיר דאובר	– 2420 נק'
ילדים:		**בוגי:**	
1. יובל ביטון	– 3460 נק'	1. אורי בירנבאום	– 1670 נק'
2. שגיא אפשטיין	– 3450 נק'	2. ערן בירנבאום	– 1590 נק'
3. יוסי נחמיאס	– 3340 נק'	3. אריק קרטן	– 1400 נק'
גלישת ברכיים:		**נשים:**	
1. עודד פרידלנד	– 1000 נק'	1. מאיה דאובר	– 1000 נק'
2. רונן זילכה	– 860 נק'		

KEEP ON SURFING
ארגון גולשי הגלים בישראל
דיזנגוף סנטר 50, הקומה מעל
טל: 03-204664

הטור העולמי 1988

A.S.P Association of Surfing Professionals

השנה הטור העולמי המקצועני עובר שינוי קיצוני. השנה הקלנדרית תהפוך להיות השנה של הארגון המקצועני, הווה אומר, שנת התחרויות העולמית תחל ב־1 לינואר ותסתיים ב־31 לדצמבר. עד היום שנת התחרויות המקצועניות החלה במאי והסתיימה ב־31 לאפריל שנה אחרי. משמעות השינוי שהטור העולמי הסתיים בהוואי, שם נערכות בחודש דצמבר שלוש תחרויות גדולות בגלים עצומים.
טקס הסיום השנתי וחלוקת הפרסים יערך בהוואי. עד היום הכל נערך באוסטרליה. מבחינת העסקנים זהו הישג לאנשי הוואי וכשלון לאוסטרלים השולטים היום בטור העולמי.
מבחינת הגולשים לסיים את שנת התחרויות בהוואי זהו אתגר גדול. הגלים גדולים במיוחד ולא כל גולש יכול לשלוט בעוצמה האדירה של גלי הוואי. אותם גולשים שמתקשים בהוואי יצטרכו לצבור ניקוד רב במשך השנה כדי להגיע בדרוג גבוה. סה"כ נערכות בשנה בין 25–30 תחרויות מקצועניות שסך הפרסים בהם מגיע עד 100,000 דולר לתחרות. בסוף השנה מחשבים לגולש 75% מסך כל התחרויות שהיו כמובן מחשיבים את 75% התחרויות בעלות הניקוד הגבוה יותר. אם גולש לא מתחרה בכל התחרויות זהו הפסד שלו.
להלן התוצאות שהיו בטור העולמי השנה עד כה: ביפאן – ניצח טום קארן, בהוואי – סנדי־ביץ' – ניצח דרק הו, בהנטינגטון קליפורניה – ניצח טום קארן, בפלורידה – ניצח דמיין הרדמן (אלוף העולם הנוכחי), בדרום אפריקה – ניצח דמיין הרדמן ובצרפת בשתי התחרויות ניצח טום קארול.

מחבר המאמר: שמעון דוייב – יו"ר ארגון הגלישה וסגן יו"ר התאחדות הגלישה האירופית

KeeP on Surfing
ארגון גולשי הגלים בישראל
דיזנגוף סנטר 50 טל: 03-204664

אקוה סקוטר והגלשן הממונע בצליחת הכנרת

הגלשן הממונע בפעולה

צליחת הכנרת העממית היא חוויה ספורטיבית ומשפחתית לכל האוהבים את ספורט השחיה והמים. בעלי ה"אקווה סקוטר" מחווים קבוצה מופלאה מידי צליחה ובכל שנה. כ־30 בעלי אקוות סקוטר התייצבו השנה וצלחו את הכנרת כקבוצה לכל דבר. צליחת הכנרת באמצעות האקווה סקוטר היא ספורט רציני וקשה המחזק את שרירי הידיים והגב באופן מיוחד כתוצאה מהתנגדות הגוף ל"סחיבה" המנוע.
אלפי הצולחים השתאו למראה המרהיב ועשרות נעזרו בצולחי האקווה סקוטר בגרירה ל"מרחקים" קצרים. גם הגלשן הממונע עם האקווה סקוטר "הראה נוכחות" וביצועיו המרשימים במים גרמו להתעניינות מרובה. בשעות הצהריים של שבת הצליחה חזרה קבוצה קטנה של צולחים ממונעים מצמח ועד לחוף החלוקים (צפונית לעין־גב) עם האקווה סקוטרים+גלשנים ממונעים.
לקראת סוף העונה מציע היבואן אלין טרייד את האקווה סקוטר והגלשן במחירים מיוחדים ובתנאי תשלום מיוחדים.
בדבר פרטים נוספים לפנות לאלין טרייד בע"מ, רח' שינקין 62 ת"א טל: 03-611620.

רובה דיג

רובה דיג משמש לצייד דגים בלבד!! אין לדרוך או לפרוק רובה דיג מכל הסוגים מחוץ למים ואין לירות מחוץ למים. ישנם מס' סוגים של רובי דיג. א) רובה דיג עם קפיץ. רובה מדגם ישן מאד כמעט ואינו נמצא בשימוש בחופי ארצנו. הטיפול ברובה הנ"ל קל, אך יקר היות וקפיץ הרובה משנה את גמישותו עם הזמן ו/או נשבר ולכן יש להחליפו בערך כל שנה. הרובה מרעיש מאד בזמן הירי ומגרש את הדגים. ב) רובה גומיות – רובה המומלץ מאד על־ידי כל, שקט, זול יחסית, בעל בלאי קטן מאד. מתאים לכל סוגי הדיג בחופי ארצנו. ג) הרובה הפניאומטי – בנוי מצילינדר ובוכנה במערכת מעגל סגור של אויר דחוס. ישנם מס' גדלים לרובה הנ"ל: רובים קטנים לדיג בסלעים ומחילות. רובים גדולים לדיג במים עליונים ופתוחים לדגים גדולים. הרובה אמין ובטיפול נכון עמיד לתקופה ארוכה מאד. ישנם מס' חברות המשווקות רובים מכל הסוגים בארץ. בזמן קניית הרובה יש לדאוג לקבל תעודת אחריות ולקבל שרות חלפים מקוריים.

מאמר זה ניתן לפרסום ע"י שבא ים

הוקי זה אולי משחק מאוד מעניין, אבל לא כולם – מה לעשות – מצליחים להבין את זה... בתצלום של א.פ. – משחק בין אוסטרליה להולנד

הוקי שדה. מכה אמיתית

אבי בטלהיים
שליח "מעריב" למשחקי סיאול

שליח "מעריב" שמע שיש עוד כמה ענפי ספורט, במשחקים האולימפיים בעיקר. הוקי שדה, למשל ■ קפיצה קלה לעיר השדה סונגנאם, לראות מה זה בכלל ■ הנבחרת המקומית מובילה 1–0 במחצית, מול ההודים הגאים, אלופי עולם ותיקים, והקהל אפילו לא התרגש; הסיבה – כמעט ולא היה קהל... ■ אחר־כך ההודים מתעשתים ומנצחים 3–1, והעניין סגור ■ חוץ מזה, השיעמום היה אטומי, וכשם שמיהרו המעטים להגיע בזמן, כך הזדרזו לברוח כל עוד רוחם בהם

נסענו לסונגנאם, עיר פרבר הנושקת לסיאול, שנפל בחלקה הכבוד לארח שני ענפי ספורט באולימפיאדה ה־24: הרמת משקולות והוקי. בחרנו בהוקי, משום שרק 34 אחוז מן הכרטיסים לענף הספורט הזה נמכרו, ורצינו לראות מה קורה שם, מי בא לשם ולמה. וגם משום שבאותו היום התייצבה קוריאה למשחק מול הודו.

סונגנאם עוטה חג. דגלים ושלטים וקישוטים ופרחים; נשים בתלבושת משי מסורתית־צבעונית, על תקן של משמרות בטיחות, ליד מעברי החציה; שוטרים בכמות מסחרית מוצבים ליד כל עץ, ושורקים כשצריך ולא צריך, ואיצטדיון ההוקי מצוחצח, ריק למחצה, למרות שהארומים של קוריאה נמצאים על המגרש.

רשא סינטטי, שערים בגודל של כדוריד, 11 שחקנים בכל קבוצה, שתי מחציות בנות 35 דקות כל אחת, שני שופטים לבושים באלגנטיות – חולצת פולו צהובה (בסיאול תשיג אותה ב־5 דולר) ומכנסיים אפורים, גזורים היטב, רשת בגובה 30 ס"מ מקיפה את המגרש מכל צדדיו, כדי לבלום את הכדורים הלבנים (גודל כדור טניס, פחות או יותר), החומקים החוצה. והמקלות כמובן. המקלות המעוקלים בקצותיהם, עימם נעים השחקנים, כפופי גב, לאורכו ולרוחבו של המגרש, ביחד עם הכדור ובלעדיו.

שתי תזמורות; אחת מנגנת דבר אחד, השניה משהו אחר...

שתי תזמורות ביציעים, אחת מול היציע המרכזי והאחרת מתחת ללוח התוצאות האלקטרוני. הן מנגנות ביחד, והבעיה היא שכל אחת מנגנת משהו אחר, בסגנון אחר, בקצב אחר. וכשאתה עומד מן הצד ומנסה לשמוע מה מנגנים, נוחת הבליל הזה לתוך אוזניך, וזה עסק לא הרמוני במיוחד, בוודאי לא לאורך זמן.

לבד מכך יש מעודדות. שוב שתי קבוצות. האחת גדולה, בתלבושת אחידה, עם פמפונים צבעוניים בידיה, ומרקיד־מלהיב שלאורך כל המשחק נתן את הקצב וקבע את התנועות. והיתה גם קבוצת המעודדות קטנה יותר, בתלבושת מקומית מסורתית, שהירבתה להתנועע עם מטריות ומניפות. בהפסקת המשחק ובסיומו עלו למגרש רקדנים צעירים, עם מסיכות ורגלים, וביצעו לנוכח היציעים הקרחים ריקוד פולקלור מקומי.

המשחק עצמו חסר עניין לחלוטין בעינינו. כיאה לאורחים, היינו בעד קוריאה, שאכן הפתיעה את ההודים, בעלי מסורת הוקי ארוכת ימים, והבקיעו שער בדקה ה־19 למשחק. הם לא היו רחוקים מהגדלת התוצאה, לפני שהיוזמה במשחק עברה להודים, שכמה משחקניה הניחו על ראשם מעין רשת שחורה, ובמרכזה משהו בלתי מזוהה, המזכיר סרט קישוט לבן.

הרבה שריקות יש במשחק הזה. ודומה שהשופטים מפריעים כל הזמן, מגזימים בהתערבותם במהלך המשחק. חוק היתרון בכלל אינו קביל באן. פעמיים בעסו השופטים על שחקנים, פעם היה זה שחקן קוריאני ופעם הודי. וכשרוצים להזהיר בהוקי, שולפים את הכרטיס ה... ירוק.

הפסקה. 1–0 לקוריאה. שחקני הודו לא יורדים לחדרי ההלבשה, נשארים לשבת על הספסל וחוטפים על הראש ממאמנם.

אין ויכוחים עם השופטים בהוקי. אמנם היו שניים־שלושה מקרים בהם לא הסתירו הקוריאנים את מורת רוחם מהחלטות של השופטים, אולם איש מהשחקנים לא פצה את פיו, והתלונן או מחה.

במכשיר הטלוויזיה, הממוקם בעמדת העיתונות באצטדיון, ראינו אותה עת דיווח ישיר מאולם האיגרוף בסיאול. מתאגרף קוריאני הפסיד בנקודות ליריב בולגרי, לא כל־כך אהב את החלטת השופטים בעניין זה, וביחד עם עוד חברים טוכים התנפל על שופט הזירה, והראה לו שהוא דווקא כן יודע להתאגרף.

בהשוואה למתאגרף הזה, שחקני ההוקי של קוריאה הם פודלים ממש, אריכים כל־כך, שקטים כל־כך, צייתנים כל־כך.

ההודים רואים כי רע, ומגיבים חיש קל בשלושה שערים מכריעים

ההודים הטכניים השקיעו מאמץ גדול במחצית השניה, ובתוך 5 דקות הבקיעו בזה אחר זה שלושה שערים, מוטטו לחלוטין את הקוריאנים וניצחו 1–3.

שריקת סיום, לחיצות ידיים, מחבטים לתוך התיקים, תזמורות מנגנות, נערים רוקדים, נערות מניפות מטריות, ובעוד 30 דקות יחל המשחק הבא: קניה – ספרד.

כשם שמיהרנו להגיע כדי לא לאחר לפתיחת המשחק, כך מיהרנו להימלט מן האיצטדיון הזה, אבל לא לפני שהתעכבנו בחדר העיתונות כדי להביא לכם את הרכבי שתי הקבוצות.

קוריאה: טונג סוק־קאן, קים יאנג־יון, קיום יונג־קאפ, צ'אנג בו־ג'ין, צ'אנג קיי־ שאק, קים יה־צ'ן, קוון סוק־פיל, מו ג'ידיאנג, ג'י יה־קוון, קים מאן־ווה, האן ג'ין־סו.

הודו: ראג'ינדר סינג־ראוואט, פארגאט סינה, אשוק קומאר, מוהינדרפאלסינה, מאניפאנדאמוטאנה סומאיה, ויואק סינה, סוג'יט קומאר,באלאדאדאלאיש סובראמאני, מוחמד שאיד, פליקס סבסטיאן, באלווינדר סינה.

...היינו בסונגנאם וראינו הוקי. פיגוע אמיתי. ■

אבי בטלהיים (סיאול) — שוליים רכים

הכוורת הרוחשת במלון הסיאולי 'שילה'

לא בכדי נבחר מלון 'שילה' בסיאול, כמיפקדת הוועד האולימפי הבינלאומי. המלון המהודר מרוחק מן הכפר האולימפי וממרכז העיתונות, והוא ממוקם על גבעה בלב העיר, המאפשרת לכוחות הביטחון לסגור את המקום הרמטית, ולחלוש על כל אדם מתקרב. במקרה הצורך, ניתן להטיל הסגר על המלון, ולמנוע כל גישה אליו. אבל זה רק במקרה הצורך, ואין צורך להיכנס לבהלה בעניין הזה.

חואן אנטוניו סאמראנש מתגורר ב"שילה", ועימו הצוות הגדול של הוועד האולימפי הבינלאומי. הסוויטות הן בקומה ה־22, הלפני אחרונה. בקומה ה־23 נמצאים חדרי ישיבות ועוד שש מסעדות: קוריאנית, סינית, איטלקית, צרפתית, הודית וקפטריה שבה יש הכל בכל מכל.

הלובי של "שילה" הומה אדם יום ולילה. עסקנים ואורחים חשובים מכל העולם נפגשים ביציאה ובכניסה למלון, מפטפטים וממשיכים הלאה. לוביסטים של גופים וארצות לוכדים את כל מי שרק ניתן כדי לבצע קידום מכירות. כך המדינות שביקשו לארח את משחקי החורף (ולילהאמר מנורבגיה נבחרה); כך המדינות המעוניינות לארח את האולימפיאדה ה־25.

האח"מים המגיעים למשחקים האולימפיים בסיאול, משתכנים ב"שילה": המלך קרל גוסטב משוודיה; המלך אולאף מנורווגיה; הנסיכה אן מבריטניה; הנסיך אלברט ממונקו; שר הספורט של ברית־המועצות, מאראט גרמוב; שר החינוך היווני, גיאורגיו פאפאנדראו; שייך ערבי, מיניסטר כושי, וזוהי רשימה חלקית.

בחצר המלון, המקושט בדגלי הוועד האולימפי ושלטי המשחקים, ניתן לשטוף את העיניים במבחר נוצץ של לימוזינות ארוכות, שחורות וכסופות. כאן גם ניתן לפגוש במכוניות אירופיות, שאינן בנמצא בדרך כלל בכבישי דרום־קוריאה, כמו מרצדס וב.מ.וו. במסדרונות "שילה" ניתן גם למצוא את אלכס גלעדי, סגן נשיא רשת הטלוויזיה N.B.C לתיאום האירועים האולימפיים, כשהוא לוחץ ידים, נושק בתדירות גבוהה ללחיי בחורות ונשים, שולף מפעם לפעם סמל נוצץ או שעון אולימפי מהודר, ותוחב בכיס של מישהו שחשוב לשמור איתו על קשרים.

מיפקדת הוועד האולימפי הבינלאומי שוקקת ורוחשת בכל שעות היממה. אנשים רבים שוהים במלון הזה ימים ארוכים מבלי שיצאו אל השמש, שלא לדבר על האירועים הספורטיביים שמתרחשים באותה עיר. הם כבר עסוקים באולימפיאדה הבאה, בהרכב ועדות ובמינויים אישיים. יש להם מלחמות לנהל על שולחן הדיונים, ושום קרל לואיס או איזה בן ג'ונסון, לא יעכבו את סדר היום העמוס שלהם.

האבאלאנז' משתתף בשמחות

נשיא פיפ"א, הברזילי ז'ואו האבלאנז', בחליפת קרם מרהיבה ועם רעייתו, נכח ביום ג' שעבר במשחקה של ברזיל עם אוסטרליה. קודם לכן הספיק לפגוש את נשיא הוועד האולימפי של ישראל, יצחק אופק, ובשיחה ביניהם העיר: "אני רואה שיש שיפור ביחס אופ"א אליכם ואני בהחלט מרוצה... אפילו יש לי חלק בזה ואני בטוח שיהיה המשך עד שתגשימו את יעודכם ותשתייכו לאירופה".

הוא שנאמר: להצלחה אבות רבים...

אסור להתחכם איתו

שופט הכדורגל הגרמני קרל היינץ טריטשלר לא אוהב כשמנסים לשחק עמו. הוא רוצה להיות בעל הבית עם המשרוקית, וכך גם נהג במשחק ברזיל־אוסטרליה. במחצית הראשונה ספג בלם ברזיל אדמיר בעיטה ממיצ'ל הקסחן (שחקן פיינורד). נאנק מכאב התפתל הברזילי על הדשא.

השופט אסר כניסת עזרה ראשונה מנבחרת ברזיל, סימן להביא אלונקה כדי להוציא את אדמיר מהמגרש. רק הגיעה האלונקה, קם אדמיר על רגליו – אבל אז ראה לפניו כרטיס צהוב. "שלא תתחכם איתי", הסביר קרל היינץ לכדורגלן שחום העור...

בכדורגל האמריקנים לא מבינים

כדורגל זה לא הצד החזק של ארה"ב, לא בכלל ולא באולימפיאדה. זהו אחד מ־99 מקצועות שבהם עדיין לא זכתה במדליית זהב. אפילו לא ב־1904, בה התמודדו רק שלוש קבוצות כדורגל, ששתיים מהן היו אמריקניות. קנדה לקחה אז זהב.

האמריקנים לא יודעים מה זה כדורגל, ואיך משחקים את המשחק הזה נכון הם למדו מהסובייטים (בתצלום של א.פ.). 4־2 הביסו אותם האדומים בשלב המוקדם

ביקוש אדיר לסמלי סין ובריה"מ

אחד המקומות הכי צפופים בכפר האולימפי הוא מסדרון בניין מרכז הספורטאים. למה? כי שם מחליפים סמלים. הדברים הקטנים האלה ממתכת, עם דמויות ועיצובים ושמות מדינות ואירגונים גדולים, שאיכשהו קשורים לחגיגה האולימפית. מזכרת נחמדה וגם דרך מהירה ופשוטה להתיידד עם זרים מוחלטים. הסמלים הפופולארים הם אלה שיש עליהם את הודורי, הנמר הידידותי שהוא סמל המשחקים, וסמלי סין ובריה"מ.

מי ינצח? לא יודעים, לא שומעים, לא מתנבאים

היו פוליטיקאים, הספורטאים האלה. אי אפשר להוציא מהם תשובה לשאלה מי יקח זהב במה. סיבוב בכפר האולימפי הניב תשובות לא־מחייבות בנוסח: "אנחנו לא אומרים כלום", של הניו־זילנדים; "לא רוצים להתנבא", של הבלגים; ו"ארה"ב, בריה"מ ומזרח־גרמניה הן המועמדות העיקריות". של האירים.

ענף הקפיצות למים לא היה מה שהוא היום לפני גרג לוגאניס, ולא יהיה כזה אחריו ■ לוגאניס – הגיבור האמריקני הקלאסי – הגיבור ששב לקרב על הזהב אחרי פציעה טראומתית בראשו, במוקדמות, חזר וזכה, יכול לשמש חומר גלם מעולה לתסריט הוליוודי סוחט דמעות ■ סיפורו של נער שננטש על־ידי הוריו, אומץ בידי זוג מוזר, שתק מרבית שנות ילדותו, והיום הוא מהדמויות הנערצות ביותר בעולם הספורט ■ כשיפרוש, אחרי משחקי סיאול, הוא יקדיש עצמו לאהבותיו האחרות: ריקוד ומשחק

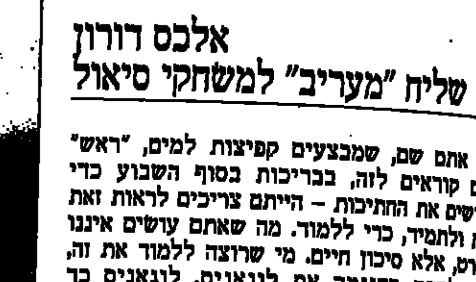

לוגאניס, הדגל, והזהב. כמה טוב להיות גיבור אמריקני אמיתי. צילום רדיו א.פ.

גדול הקופצים

אלכס דורון
שליח "מעריב" למשחקי סיאול

אתם שם, שמבצעים קפיצות למים, "ראש" אתם קוראים לזה, בבריכות בסוף השבוע כדי להרשים את החתיכות – הייתם צריכים לראות זאת אתמול, כדי ללמוד. מה שאתם עושים איננו ספורט, אלא סיכון חיים. מי שרוצה ללמוד את זה, חייב לקחת כדוגמה את לוגאניס. לוגאניס כך אומרים, הוא שווה־ערך, מילה נרדפת לחן. אומרים שהקפיצות שלו הן שירה של ממש, שירת השרירים והמים.

כן, אי־אפשר שלא להיות קצת פואטי בעניין היפהפה הזה. אנחנו לא רואים כמותו בישראל, אף כי יש לנו תנאים די טובים לפתח את הענף הצדדי הזה של ספורט השחיה. לפני 36 שנה שלחנו לאולימפיאדה הראשונה ספורטאי שהיה בעצם אלמוני לרוב קהל חובבי הספורט בארץ, יואב רענן, או אלחוטן באל על – והוא השיג בהלסינקי את המקום ה־9, המיקום הגבוה ביותר של ישראלי באולימפיאדה, עד אדוארד וייץ ואסתר רוט שמורוב...

לראות את גרג לוגאניס צולל ממקפצה של שלושה מטר לבריכה, מבלי להתיז ולעשות סביבו גלים, אלא כדי לחדור את המים כמו בסכין – זו חוויה. וכאשר האלוף הגדול הזה, בספורט הייחודי הזה, עושה זאת גם אחרי תאונה טראומטית – פגיעה בראש, במהלך קפיצה שחייבה שלושה תפרים, גילוח קטע קטן מאוד בפדחת כדי להדביק את התחבושת המיוחדת, ואחר־כך לנמשיך ולקפוץ עוד פעמיים ולמחרת להשלים את התחרות כולה כדי לזכות במדליית זהב וביתרון גדול על היריב העיקרי – הרי זו בהחלט חוויה, מעשה גבורה. על הקפיצה שבה נפצע בראש בקצה קרש המקפצה, קיבל לוגאניס 63 נקודות, ולמחרת על אותה קפיצה בדיוק קיבל כבר 76...

הקפיצות שלו – פשוט תמונה מדהימה

כאשר הוא מתרומם בניתור לגובה רב, ואחר־כך מבצע היפוך, שניים, וגם שלושה וחצי, בהתאם לתרגיל שבנה לעצמו, או מין בורג ואחר־כך יורד למים מבלי לעשות גלים – זו תמונה מדהימה. לפני כל קפיצה צלילה הוא לוחש תפילה, שפתיו נעות נכיוון מול המצלמה שמתמקדת בו. כאשר הוא עולה מהמים, ובזווית עינו רואה את לוח התוצאות ושומע את הקהל המריע – הוא מחייך. לוגאניס, אגב, הוא באמת חתיך, ואילמלא כמה סנטימטרים שחסרים ל־175 שלו, היה כנראה בוגר מגמת הדרמה הזה מקליפורניה שטופת השמש, כוכב הוליוודי זה מכבר. כך או כך, הוא כנראה יהיה שם, אחרי סיאול.

באולימפיאדה ה־24 נסתיים עידן לוגאניס בספורט הייחודי הזה. הוא מפנה את הזירה ליורש מסין, טאן ליאנגדה, שרדף אחריו כל התחרות, ונכנע לו רק ב־26 נקודות בסיום.

לוגאניס שווה התייחסות גם כשהספורט הזה אינו פופולארי בישראל, בעיקר משום שהוא סיפור אנושי מיוחד במינו. הוא נחשב לקופץ המים הטוב ביותר בהיסטוריה, וסידרת הישגיו בעשור האחרון כוללת אליפויות עולם, גביעי עולם (5) ועוד הרבה מאוד פרסים ותארים. הוא זה שפיתח לדרגת אמנות שיא את תרגיל שלושה וחצי ההיפוכים שלו, התרגיל הקשה ביותר במקצוע. הביטחון העצמי שלו נבנה בעקבות ההצלחה בספורט. הוא עצמו חוות הרבה מאוד קשיים בחייו.

הוא היחיד בהיסטוריה שכבר קיבל את ציון השלמות 10, הנדיר כל־כך בקפיצות. "יש לו גם גוף שראוי לציון 10", אומרת המומחית האמריקנית ילירת סין של העיתון "U.S.A TODAY.", גב' מי־מי צ'ין.

בלוס־אנג'לס הוא זכה בראבל הזהב, ועד שהגיע לסיאול גם ב־45 תארים של ארה"ב. הוא זה שמטפח עתה מקצוע נוסף בענף, קפיצות ממטר, ורוצה שיכללו באולימפיארה. אל תתפלאו אם יקראו למקצוע החדש הזה, בעתיד, תרגיל לוגאניס.

בחור עניו ומופנם, שעבר ילדות עשוקה

הוא באמת מכונת קפיצות וצלילות, אבל בשיחה עמו מתגלה בחור מאוד עניו, מופנם מאוד. כבר ראו אותו מביא לכמה תחרויות את... הרובי שלו, דב צעצוע כשל ילד קטן שהוא מחבקו לליבו. קצת מוזר בגיל הזה... אבל זהו לוגאניס. כנראה שהילדות העשוקה ממשיכה לרדוף אותו בגיל ההכרה.

עשוקה? הוא נולד לאב מאיי סמואה ולאם סקנדינאווית, שלא רצו בו, ובגיל 9 חודשים מסרוהו לאימוץ לזוג מוזר מארה"ב – רייג ומפעיל של סירת ריג שמתמחה בדיג טונה, והיא בתו של חוואי קשה יום מטקסס. כנראה שבבית לא מצא את החום הדרוש, והיו ימים רבים שבהם כלל לא הוציא הגה מפיו. למד ליד סאן־דייגו, ורק בתקופת הקולג' שלו, נתגלה שהוא לוקה בדיסלקציה – ליקוי בסיסי בכושר הלמידה. פגם מוכר. חשבו שהוא מפגר, כשכלל לא היה כזה. גם צבע עורו השחום לא סייע לו בחברה. הבחור נאלץ איפוא לחלחם כדי לבסס מקומו בחברה. על כאביו לא סיפר לאיש, גם לא לאמו המאמצת. הוא גילה את הריקוד ואת ההתעמלות, נהג להתלבש בבגדי האם כדי להופיע על הבמה. בן 13 עזב את הבית והחל להתאמן בקפיצות למים.

ראו לאן הגיע.

מדלייה אולימפית ראשונה, בגיל 16 – היתה במונטריאול 76' (כסף). אחר־כך באו שאר ההצלחות.

תוכנית לעתיד? "ללמוד באלט, לקרוא כמה שיותר, ללמוד משחק ופסיכולוגיה". הבית שהקים לעצמו בפלורידה, משמש לו מקלט מקשיי החיים. הוא מודה בזה. אל תתפלאו אם בקרוב נראה סרט סוחט דמעות ועשיר בביצועים על חייו של גרג לוגאניס, גדול הקופצים.

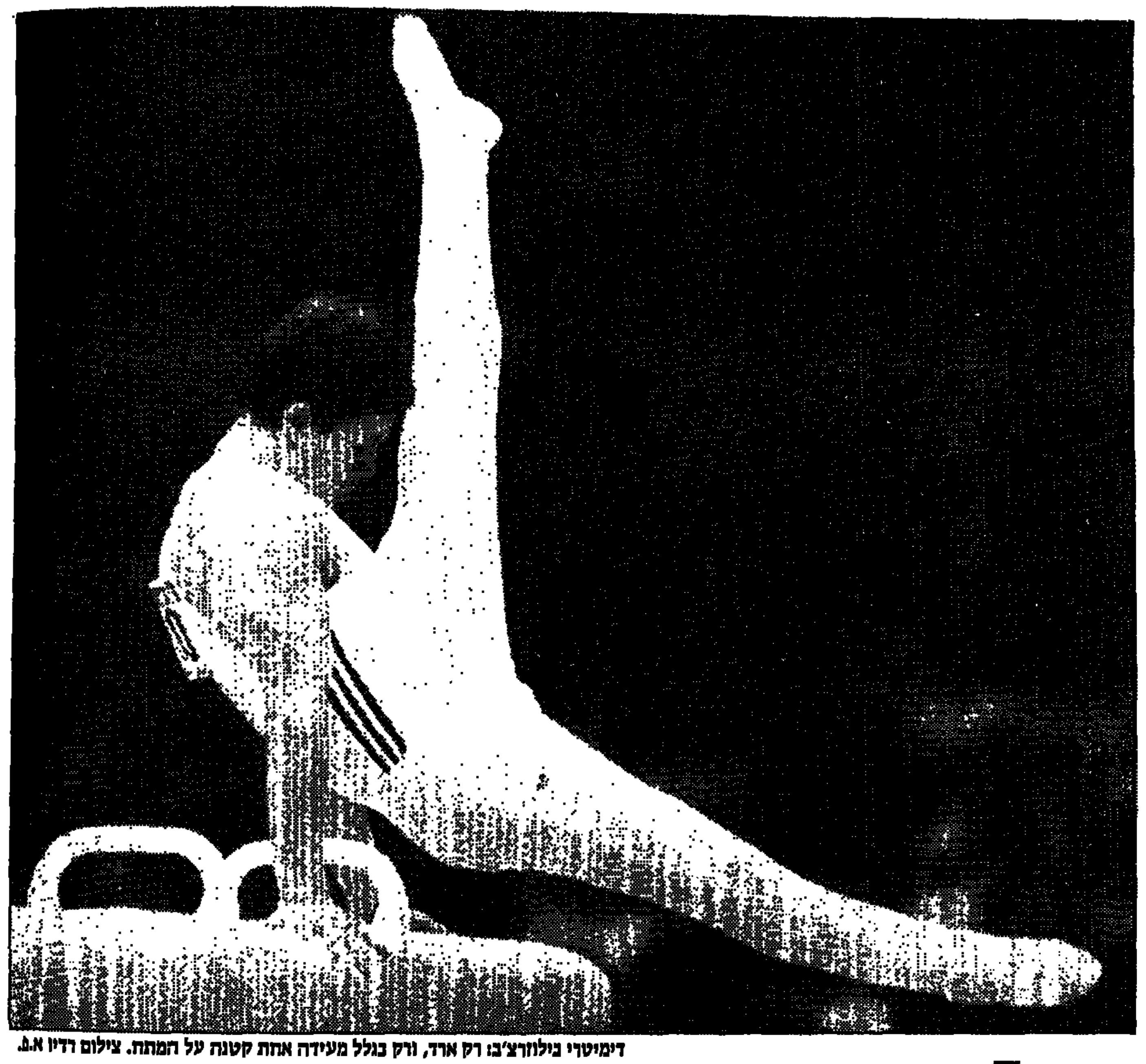

דימיטרי בילוזרצ'ב: רק ארד, ורק בגלל מעידה אחת קטנה על המתח. צילום רדיו א.פ.

לא עמד במתח

הדרמה היתה מושלמת, הכל היה בנוי ומוכן לכך שדימיטרי בילוזרצ'ב יזכה במדליית הזהב בתחרות האישית, בהתעמלות ■ סיפורו של המתעמל הסובייטי המושלם, שנפצע קשה והתאושש אחרי ניתוח מסובך, שהחמיץ את משחקי לוס־אנג'לס בעקבות החרם, ושבנה את עצמו רק לכיוון סיאול 88' – נאלץ לבסוף להסתפק רק בארד ■ כל ההבדל כולו היה מעידה קטנה על המתח. זה היה הכל

שירות לוס־אנג'לס טיימס
מיוחד ל"מעריב"

שלושה מתעמלים רוסיים עמדו על רוכן המנצחים בקרב־רב, ובזה לא היתה שום הפתעה. "זה היה צפוי", אמר מאמן המעמלים האמריקנים אייבי גרוספלד, "הם פשוט הרבה יותר טובים מכל השאר". מה שלא היה צפוי היה הסדר שלהם. ולארימיר ארטמוב ראשון, ואלרי ליוקין שני, דימיטרי בילוזרצ'ב שלישי.

באולימפיאדה, שראתה את מלך הקופצים למים פותח את הראש וחוזר כדי לזכות בזהב, זה היה פשוט מתאים שבילוזרצ'ב ינצח. אחרי הכל, הוא חזר ממשהו חמור קצת יותר מכמה תפרים בפרחת. ב־1985 נפצע האלוף הבלתי מעורער של עולם ההתעמלות בתאונת דרכים, וסבל משברים רבים ברגליו. הכל סברו שהפציעה הקשה תחסל את הקריירה הספורטיבית שלו. הכל חוץ ממנו עצמו. שנתיים מאוחר יותר חזר בילוזרצ'ב וזכה באליפות העולם, ברוטרדם. האיש שעמד על פסגת העולם לראשונה בגיל 16, ונחשב מאז לילד פלא מפונק, הוכיח שיש לו אופי מברזל.

אבל אופי מברזל לא מספיק, כנראה. צריך גם קצת מזל, ויכולת לא לאבד את הריכוז ולו לשניה אחת. בתרגילי הרשות של התחרות הקבוצתית, תרגילים שהניקוד בהם נחשב גם בסך הכל האישי, הסתבך בילוזרצ'ב על המתח ושטף התרגיל שלו נעצר. הציון שלו בתרגיל זה היה 9.45 נק', ציון שבימים אלה של עשיריות בסיטונות כמוהו כגזר דין מוות על הסיכויים לזהב. שני ערבים לאחר מכן אסף בילוזרצ'ב שלוש עשיריות וצבר עשירית נקודה שלמה יותר מארטמוב בתחרות הסופית בקרב רב, אבל הסיפור כבר נגמר מבחינתו.

אופי של ברזל לא מספיק; צריך גם קצת מזל

ארטמוב היה מספר שניים הנצחי, תמיד עשירית אחת מאחורי בילוזרצ'ב או יורי קורלייב. "הוא עושה תרגילים פשוטים יותר, אבל הוא עושה אותם בשלמות", אמר עליו גרוספלד. הפעם הספיקה השלמות השמרנית שלו לנצח את הברק של בילוזרצ'ב.

לבילוזרצ'ב תהיינה עוד הזדמנויות. בשנה הבאה יש עוד אליפות עולם. אבל אחרי אולימפיאדה אחת שהחמיץ בגלל חרם, והשנייה שחמקה מידיו, תרתי משמע, עושה רושם שלסיפור האמיץ של דימיטרי בילוזרצ'ב יהיה סיום אגרי פחות מלווה של גרג לוגאניס. ■

האלבטרוס מעיק על גרוס

ממריו המדהימים של שחיין העל המערב־גרמני, מיכאל גרוס, תלויים לו על צווארו כאבן ריחיים כבדת משקל ואחריות ■ בתחילת דרכו, כששיאי עולם נאכלו על־ידו כלחמניות טריות, היה מי שהזכיר אותו בנשימה אחת עם ספיץ האגדי ■ האגדה אשר נסדקה קשות כבר במשחקי לוס־אנג'לס 84', נופצה כליל בבריכה האולימפית בסיאול

גם מאט ביונדי (למטה) הגדול, למרות הזהב והניצחונות, היה מאוכזב. אבל מהי אכזבתו לעומת חפלום העוק של יריבו הגרמני, האלבטרוס גרוס, המנוצח. צילום רדיו א.פ.

שירות לוס־אנג'לס טיימס
מיוחד ל"מעריב"

הכנפיים של האלבטרוס אולי רחבות כמו פעם, אבל הוא כבר לא עף כל־כך רחוק.

מיכאל גרוס, האיש עם מוטת הידיים הפנומנאלית, האף הנשרי והכרבולת הבלונדית, לא יהיה מרק ספיץ השני. אולי איש בהיסטוריה לא יהיה ספיץ השני, אבל לפני ארבע שנים הרבה מומחים היו מוכנים להישבע שמיכאל גרוס עשוי להיות האיש הזה. לפני ארבע שנים, בלוס־אנג'לס, היו שהביעו אכזבה כשהאלבטרוס עף רק לשתי מדליות זהב ושתיים מכסף, ולא להרבה יותר מזה. עכשיו, כשהבריכה בסיאול כבר משמשת שוב לשיעורי שחיה לילדים, כולנו יודעים שלוס־אנג'לס היתה רגע השיא האולימפי של גרוס.

כתספן הישיש של קולרידג', יורה הספן באלבטרוס, וזה נקשר אל צווארו ומעיק עליו. האלבטרוס המעיק על צווארו של גרוס הוא הנתונים הטבעיים המדהימים שלו. 201 סנטימטרים של שרירים, מוטת כנפיים של 2.23 מ' וסגנון רב כוח. כל אלה היו אמורים להעניק לו לפחות ארבע שנים של שליטה בבריכה. השילוב הזה היה אמור להיות מספיק טוב כדי להפוך את סגנון הפרפר למשחה האלבטרוס, ולהוסיף לו ניצחון לפחות ב־200 חופשי. בסיאול זה כבר לא יקרה, ובברצלונה גרוס יהיה כבר בן 28 וקשה להאמין שיעמוד מול כל השמות הגדולים שיצוצו עד אז.

גרוס נכשל בסיאול בשני המשחים בהם זכה בלוס־אנג'לס, 200 חופשי ו־100 פרפר. בשניהם סיים חמישי, הרחק אפילו ממדליית הארד. הוא תרם אמנם לארד המערב־גרמני ב־4 X 200 חופשי, אבל כל זה רחוק מאוד ממה שניבא לו יוסף טלקי, למשל – לפחות שתי מדליות זהב ואפשרות לשני שיאים עולמיים. השלל שלו הוא יותר ממה שיש למשלחות רבות לאולימפיאדה להציג במכס בשובן הביתה, כמובן, אבל עבור האלבטרוס, זו בהחלט אכזבה.

קיוויתי מוחק את הטראומה

בינתיים מוחק קיותי בסיאול את הטראומה של הקורה ממכסיקו, ממש כמו שרויטל שרון מחקה את טראומת הקורה בלוס־אנג'לס ■ השדרים והפרשנים הם ההפתעה הנעימה של המשלחת בשבוע הראשון, אבל עדיין הכל פתוח – מדליה ספורטיבית, או כשלון טלוויזיוני

משה גורלי

אין לי נתונים על הכיסוי התקשורתי האולימפי של הזמבים (או אולי הזמבזים), הסורינאמים או הקוסטה־ריקאים, אבל יש לשער שהגמדים הטלוויזיוניים האלה לא מתקרבים לאפס קצה של 130 שעות השידור בהם מואבס העם היושב בציון. נכון שפה ושם הם מגרדים איזו מדליה או דופקים רביעיה לרשת האיטלקית, אבל קליבר בסדר גודל של יוסף טלקי הניצחי, בוודאי שאין להם.

4 כפול 200 בסגנון חופשי. האמריקאים משתרכים אי שם במקום החמישי, קיותי כבר מבשל את הסנסציה הבאה, אך טלקי מתעקש להמר על בינדרי, אותו בינדרי שכבר אכל פעמיים – פעם כסף, פעם ארד. ואמנם, בינדרי לא שובר לטלקי את המילה, ושובר לו גם שיא עולם כבונוס. טלקי וקיותי, שני שועלי אולימפיאדות ותיקים, הם בהחלט צוות לעניין. נטים נכנס למי הבריכה ונותר יבש. הוא ההפתעה של המשלחת הישראלית והוא בונה לעצמו קו אשראי מחודש, בתקווה שיהיה ארוך מספיק, כדי להתפרנס ממנו לכשישוב לסקר את הכדורגל הבוגדני, אותו משחק בו מתעקשים השחקנים שלא לרוץ במיקצים מסודרים.

גם לבנשטיין ו־וישניה מסתדרים היטב באולם ההתעמלות. הם כמעט לא נופלים, ולא בגלל דרגת קושי נמוכה של פרשנות. שניהם מביאים איתם מלל במינון נכון של תיאור, פרשנות וספקולציות. השילוב שלהם עם הגברות שושנובה וסיליבש הפיק גמו־דרב מרתק, שהסתייע בבמאי הקוריאני שידע להקפיץ את מצלמותיו מאושר לעצב, מהחיוך לדמעה, מהזהב לכסף בכשרון ומיומנות.

אחרי השבוע הראשון של התחרויות, נדמה שקהל הצופים בישראל מאופק עדיין. הארטילריה התקשורתית המאסיבית אינה מצליחה בינתיים להדביק בהתלהבות את שוחרי הספורט. הדיווחים הסותפים והניסחפים על טקס הפתיחה, למשל, נתקלו כאן בקרירות, על סמך הצפייה בטלוויזיה. גם באולם ההתעמלות, התחושה היא של דו־זיו. במקום קורבוט, קומאנץ' וסאבו יש בובות חרושות, אוטומטיות ומושלמות לא פחות – גם בביצוע וגם בחינראלאף.

מתברר, וזה די צפוי, שדרמה טלוויזיונית אמיתית היא זו מהתחום הבלתי צפוי. כשלון של פייבוריט (בינדרי, כדורגלני איטליה), הזנבג בראש שהטף לוגאניס וכמובן הנפילות של מתעמלי־על שמפעימות הרבה יותר מציוני ה־10 שהפכו כאן מטבע עובר למתעמל. בתחום הנפילות וההתחלקויות, קופחה קצת הייהודיות שלנו, אם כי למרב מיכאלי מהטלוויזיה לא קמו עדיין מתחרים.

מיכאלי, שדרנית רדיו מוכשרת למדי, מרבה להיתקע בשמות ומספרים, וניכר עליה שהיא מאכרת ביטחון בשל כך. כמו במקבילים המדורגים, המעבר מהמקביל התחתון (רדיו) לעליון (טלוויזיה) אינו חלק. אורית כסיף, לעומתה, צוברת ביטחון עצמי, לעתים מיותר ומעצבן. הממוצע בין השתיים ייתן שדרנית טובה באמת, אורלי יניב למשל.

שורות אלה נכתבות שבוע לפני שהן רואות אור, ובעידן האולימפי האינטנסיבי הכל יכול לקרות. מדליה אולימפית לישראל, כמו גם כשלון קולוסאלי לשליחים הטלוויזיוניים, כשההסתברות העדיפה היא כמובן לאפשרות השניה. אבל, במשפט הסיכום לשלב הנוכחי ניתן לאמר: כמו שרויטל שרון מחקה את טראומת הקורה בלוס־אנג'לס, כך מחק קיותי את טראומת הקורה הברזילית (הגול שלא היה) ממכסיקו, והוא עובר, בינתיים, לשלב הבא. ■

בהיעדר ישראלים להזדהות איתם – הנטיה היא לאמץ פייבוריט מזדמן

ד"ר יריב בן־אליעזר, מומחה לתקשורת המונים, מהמכללה למנהל בת"א.

– נפתח בטקס הפתיחה. מה שראינו בטלוויזיה לא תאם בדיוק את התשואות של העיתונאים במאול.

בטקס הפתיחה בא לידי ביטוי החסרון הגדול של המסך הקטן, חוסר היכולת להעביר את העוצמה, הפאר וההדר, של אירוע רחב יריעה. היתרון של הטלוויזיה היא בהתמקדות בתקריבים (קלוזאפים) ובדברים מוגדרים וזה פגם בטקס הפתיחה. יתכן שהלקח הוא שבעתיד יהיה צורך לחשוב כיצד להתאים ולתכנן את הטקס לתכונות של הטלוויזיה.

– קראנו ששיגרו לסיאול את יורם ארבל, בגלל תחושת האכזבה מרמת השדרים שם. האם בצדק?

אם הוא היה נשלח כדי להחליף מישהו שמפשל, או מקובל עלי. אבל למרות שאני בדרך־כלל מבקר חריף, הרי שלזכות השדרים ייאמר שהם עושים עבודה טובה. אולי בער למישהו בירושלים שהם מצליחים למרות היעדרו של ה"כוכב" ארבל. אם הוא נסע כדי לחקל על עומס העבודה שם, או היו צריכים לחשוב על זה מלכתחילה; אבל אם נסע כדי לחציל את המצב – אז אין מה להציל, הכל בסדר.

– והפרשנים?

בהחלט. לפרשנים יש מקרופון פתוח כל הזמן, והם לא צריכים שהשדרן יתן להם רשות לדבר. הם משלימים את התמונה בניתוחים מקצועיים בזמן ההתרחשות, ולא רטרו־אקטיבית. יחסית לעבר הם מדברים ברור, ולא מנסים להרשים עם מונחים מקצועיים שלא מובנים לי, כהדיוט. היום הם מדברים פשוט ולעניין. התיאום בין השדר לפרשן הולך ומשתפר, הם מרגישים חופשי ובטוח.

– האם גם לצילום הקוריאני יש חלק בהצלחת שדרינו ופרשנינו?

הקוריאנים עושים עבודת צילום טובה. את יכולת ההתמקדות של המצלמה הם מנצלים בצורה הטובה ביותר, בהעברת והדגשת מומנטים אנושיים של ההתמודדות, ביחוד בקרבות אישיים צמודים כמו למשל זה שהיה בין שושנובה וסיליבש בגמר הקרב־רב בהתעמלות נשים.

– האם החיצוע הגדול של שעות השידור משקף גם את הביקוש האמיתי של הציבור?

עדיין לא ערכנו סקרים כמה אנשים רוצים לראות איזו כמות, אך אין ספק שאם שעות השידור היו נוחות יותר, היתה עולה כמות הצפייה. בעקרון, בגלל העדר אלטרנטיבות, הרי מה שהטלוויזיה מקרינה זוכה לצפיה, וזה לא בגלל שתמיד יש לכך ביקוש. אבל בהחלט יש עניין באולימפיאדה, והרבה אנשים מקליטים בווידיאו. בגלל החגים יש זמן פנוי ואפשר לנצל אותו לצפייה.

– פעם, כשמכבי ת"א, בכדורסל, היתה משודרת, כל העם היה מרותק באיש אחד למסך. בשנים האחרונות העניין במכבי ירד קצת. האם גם שידורי האולימפיאדה זוכים לנסיגת עניין מקבילה בתוצאה שהצפיה היא גם פונקציה של הזדהות?

בעניין מכבי, בא לידי ביטוי הלוקאל־פטריוטיזם, וירידת הצפיה היא תוצאה של האכזבה. כשאתה "לוקח צד", הרי שאתה בונה ציפיות, ואם הצד שלך מאכזב – אתה "מעניש" אותו, בכך שאתה מפסיק לצפות בו.

באולימפיאדה, כמו גם באירועי כדורגל כגביע עולמי ואליפות אירופה, אין לצערי יותר מדי ישראלים שניתן להזדהות איתם, ואז אנו נוטים לאמץ אחרים כדי למלא את הצורך הזה. כך אנו אוהדים את הדנים וההולנדים בכדורגל, ואת האמריקאים באולימפיאדה. המעורבות האמוציונלית בהחלט מגבירה את העניין ואת הצפיה.

תחזית למחזור 5

1. הפועל פ"ת – הפועל כפ"ס: מפגש על שתי מפתיעות מן השבת שעברה: פ"ת הפסידה בתוצאה גבוהה, כפ"ס הפסידה במגרשה לבית"ר ת"א. 1, 2.

2. שמשון ת"א – מכבי חיפה: אחרי שני מחזורים, שמשון ת"א ללא שערים, ללא הפסד ועם שתי נקודות. אנחנו מאמינים בקבוצה הסימפטית של הכרם. בשבת הם ינצחו. 1 סולו.

3. בית"ר ירושלים – צפרירים חולון: לכאורה משחק קל לניחוש: בית"ר ניצחה בצורה משכנעת, חולון אחרי 2 מחזורים במינוס שתי נקודות. אנחנו ממליצים על משולש, בנסיון לתפוס המתעה.

4. הפועל באר־שבע – בני־יהודה ת"א: בבאר־שבע מסתכלים על הטב־לה, נהנים מן המקום הראשון ומתחר־טים על הרקה ה־90 בשבת שעברה. בני־יהודה יילחמו כדי למנוע הפסד נוסף. כל תוצאה אפשרית.

5. הפועל טבריה – הפועל ת"א: כמו שאמרנו לכם לפני שבועיים, יהיה קשה מאוד לנצח את "ליברפול" במ־גרשה. גם האלופה לא תצליח בכך. 1, x מספיק.

6. מכבי ת"א – הפועל ירושלים: בשבת שעברה ניצח יהודה עמר את המשחק, לאורחים מירושלים. כשבת הוא יכול לחזור על כך. מכבי ת"א עדיין ללא ניצחון וללא נקודות (עונ־שים, עונשים). משחק פתוח במגרש ר"ג, 1, 2 בטוטו.

7. בית"ר ת"א – מכבי נתניה: במשחק האחרון של הליגה הלאומית בטופס אנחנו מציעים לסמן 2 סולו. למרות ניצחונה המפתיע של בית"ר בשבת שעברה, נתניה עדיפה בהרבה והיא תנצח.

8. בית"ר נתניה – הפועל חדרה: אחרי שני מחזורים לחדרה יש ניצחון והפסד. כנראה שהגיע הזמן לתיקו סר־לו. בית"ר נתניה למרות חולשתה לא תפסיד. משחק שני רצוף במגרשה.

9. מכבי שעריים – הפועל ר"ג: שתי הקבוצות עדיין ללא הפסד, לר"ג שני ניצחונות ומלוא הנקודות. קשה לנו להאמין שגם אחרי מחזור השבת יהיה להם את מלוא הנקודות, אבל הד־בר אפשרי. משולש.

10. הפועל לוד – מכבי טמרה: שתי הקבוצות סיימו את שני משחקיהן במחזורים הראשונים בתיקו. ללוד במ־גרשה יש עדיפות על העולה החדשה לליגה הארצי. 1, x מספיק.

11. יהוד – מכבי יפו: כל משחק מתחיל מ־0-0 (לצערנו, הרבה משח־קים בארצית בשבת שעברה גם הסתיי־מו כך) ולמשחק זה יש כל הסיכויים גם להסתיים בתוצאת תיקו. מי שיב־קיע שער – ינצח. משולש, מאחר ואינ־נו יודעים מי יבקיע...

12. הפועל בת"ים – בית"ר רמ־לה: אחרי 2 מחזורים להפועל בת"ים אין עדיין נקודות. לבית"ר רמלה יש שתי תוצאות תיקו ושתי נקודות. אנח־נו מאמינים שבת"ים תשיג בשבת ניצ־חון ראשון ושלוש נקודות ראשונות. 1 סולו.

13. מכבי רמת־עמידר – מכבי יבנה: החודש האחרון, כולל משחקי גביע הטוטו, הראה שלמכבי יבנה יש קבוצה מצוינת ואחרי משחקי השבת הם יהיו, כנראה, הקבוצה היחידה עם מלוא הנקודות. סימון 2.

14. הפועל חיפה – מכבי פ"ת: שתי הקבוצות מפתיעות בהישגיהן עד כה: מכבי פ"ת טובה, הפועל חיפה לרעה. הטוטו הוא עניין של ניחוש, ובמ־שחק זה כל ניחוש יכול לקלוע: 1, x או 2. ■

ליגה לאומית

(לאחר המחזור ה־2)

1.	הפועל באר־שבע	2-4	4
2.	בית"ר תל־אביב	0-1	4
3.	בית"ר ירושלים	1-3	3
4.	הפועל פתח־תקוה	5-3	3
5.	מכבי חיפה	2-5	2
6.	הפועל ירושלים	3-3	2
7.	מכבי נתניה	2-2	2
8.	שמשון תל־אביב	0-0	2
9.	הפועל כפר־סבא	3-2	1
10.	הפועל טבריה	3-1	1
11.	בני־יהודה	3-0	1
12.	הפועל תל־אביב	1-2	0
13.	מכבי תל־אביב	1-1	0
14.	צפרירים חולון	3-2	-1

ליגה ארצית

(לאחר המחזור ה־2)

1.	מכבי יבנה	1-5	6
2.	הפועל רמת־גן	1-4	6
3.	מכבי פתח־תקוה	0-3	6
4.	מכבי שעריים	1-2	4
5.	הפועל חדרה	4-3	3
6.	בית"ר רמלה	2-2	2
–	הפועל לוד	2-2	2
8.	מכבי טמרה	1-1	2
9.	הפועל חיפה	4-3	1
10.	מכבי עמידר	3-2	1
11.	בית"ר נתניה	2-1	1
– .	מכבי יפו	2-1	1
13.	הפועל יהוד	4-1	1
14.	הפועל בת"ים	3-0	0

הצעות השבוע

שיטות מלאות

	סולידי	הפתעות	הגיוני	לעשידים
1	1	1, 2	x, 2	1
2	1	1	1	1
3	1, x	1, 2	1, x	1, x, 2
4	1	1	1	1
5	1, x	x, 2	x, 2	1
6	x	1	1	1, x, 2
7	1	1	x, 2	x, 2
8	2	1, x	1, 2	x, 2
9	2	x	1	x, 2
10	1, x	1, 2	1, x	1, x
11	1	2	1, 2	x
12	1, 2	1	x	1
13	1	1, 2	1, x	1, x, 2
14	1	1	x	2
שלשות	–	–	–	3
כפולים	4	6	8	4
טורים	16	64	256	432

שיטה מצומצמת

	שיטה	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2
2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3	1, x, 2	2	x	1	2	x	1	2	x	1
4	1, x, 2	x	1	2	1	2	1	2	x	1
5	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x
6	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2
7	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
8	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
9	1, x, 2	1	2	x	x	1	2	2	x	1
10	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x
11	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2
12	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
13	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
14	1, x, 2	2	2	2	x	x	x	1	1	1

שלשות___
כפולים___
טורים מלא___
טורים בשיטת המצומצמת___

י"ח בתשרי תשמ"ט | גליון 353
29 בספטמבר 1988 | עריכה: בת דורה בר | עריכה גראפית לוסי קומיר

הסוכה שלי

הַסֻּכָּה שלי כְּגַן פּוֹרֵחַ,
עמוסת פֵּרוֹת מְבַשְּׂמַת בְּרֵיחַ.
בניחוח הֲדַס ואֶתְרוֹג זָהָב,
כַּעֲנְפֵי הַנַּחַל וּפְרוֹת הַלוּלָב.

מְקֻשֶּׁטֶת בצְרוֹר פִּרְחֵי הַחָצָב,
וְחָלִיאָלִי מִתְדַּפֵּק עַל פִּתְחָהּ בְּסְתָו.
וְקֶשֶׁת וּסְמוּקָה בְּאֹדֶם הָרִמּוֹן,
מְהֻדֶּרֶת בִּפְרוֹת־הָדָר וְלִימוֹן.

עֲטוּפָה בְּסְכָךְ כַּפּוֹת תָּמָר,
לַשֶּׁמֶשׁ זוֹרַחַת בְּצֶלוֹת הַשֹּׁמֶר.
עֲטוּפָה בְּדֶשֶׁא יָרֹק שֶׁצּוֹמֵחַ,
בְּלֵילוֹת שֶׁקֶט וְחִיּוּךְ שֶׁל יָרֵחַ.

לַסֻּכָּה שֶׁלִּי מוֹבִיל שְׁבִיל,
יְלָדִים מְדַלְּגִים עָלָיו בְּגִיל.
הַסֻּכָּה שֶׁלִּי מְתוּקָה כִּדְבַשׁ,
יוֹשֵׁב אֲנִי בְּתוֹכָהּ נִרְגָּשׁ.

שרה סברוני

איור: נורית צרפתי

שלום שלום

חג הסוכות, חג האסיף, הנה הוא בא. את הסוכות כבר הקמנו וקישטנו בפירות שונים ובעיקר בפירות משבעת המינים כמו ענבים, תאנים, תמרים, זיתים וכמובן במלך הפירות – הרימון – הפרי הנושא כתר.

השנה נוסף כבוד רב לרימונים: רימון עשוי שנהב, שגודלו כגודל אצבע של ילד התגלגל והגיע אלינו. קטן הרימון אך גדול הוא בבשורה שהוא נושא עימו – על פי הכתובת החרוטה עליו בעברית קדומה, התברר שהרימון הזה שימש קישוט בבית־המקדש הראשון שלנו, בית־המקדש שהקים שלמה המלך.

עד כה לא נתגלה שום חפץ או שריד מבית־המקדש הראשון, ועתה – נמצאת בידינו דרישת־שלום חיה ואמיתית מן הימים הקדומים שעמנו, ישראל, ישב בארצנו ובמרכזה – בית המקדש שהרימון הקטן קישט את ההיכל הקדוש.

רבים נוהגים לעלות לרגל לירושלים בחג־הסוכות, כדאי לשלב בביקור בבירתנו – פגישה עם הרימון מבית־המקדש המוצג במוזיאון ישראל, לראות ולהתרגש.

מועדים לשמחה

עמוס בר

הרימון הקדוש מימי בית ראשון

דברי חכמה

כִּמְעַט כְּמוֹ מַתָּנָה מְשֻׁנִּים אֹהָלִים וּבָתִּים יְשָׁנִים, כִּמְעַט כָּךְ זֶה לִבְנוֹת סֻכָּה, לִקְרַאת חַג הַסֻּכּוֹת. כִּמְעַט – וְלֹא מַמָּשׁ בְּדִיּוּק. כִּי אֹהֶל בְּדֶרֶךְ כְּלָל אֵינוֹ מְצֻיָּר שֶׁל חֶדֶר עִם קִירוֹת יְשָׁרִים, וְצָמוּף בּוֹ וּבַלַּיְלָה כְּשֶׁמְּסְתּוֹבְבִים מִצַּד אֶל צַד מַרְגִּישִׁים אֶת הַמֵּיתָרִים הַמְּתוּחִים פּוֹגְעִים בַּגַּב, וְלֹא מְקַשְּׁטִים אֶת הַקִּירוֹת, לֹא תּוֹלִים מְנוֹרוֹת – חוּץ מֵאֹהֶל הַמִּטְבָּח וְהַמִּרְפָּאָה וְגַם שָׁם בְּלִי אֲהִילִים. מִשְׁתַּמְּשִׁים בְּכֵלִים פְּשׁוּטִים, וְאִם מִישֶׁהוּ הֵבִיא כֵּלִים שֶׁל בַּיִת: צַלַּחַת זְכוּכִית, סֵפֶל חַרְסִינָה וְסַכּוּ"ם יָפֶה כְּמוֹ שֶׁמּוֹצִיאִים לִכְבוֹד הָאוֹרְחִים, זֶה יֵרָאֶה מְשֻׁנֶּה וְלֹא מַתְאִים.

אֲבָל סֻכָּה בְּנוּיָה כְּמוֹ חֶדֶר, וּמְקֻשֶּׁטֶת, וּבָהּ מְנוֹרָה וְאָהִיל, וְהַכֵּלִים הֲכִי יָפִים שֶׁבַּבַּיִת, כִּי הִיא גַּם בַּיִת וְגַם לֹא, גַּם קְבוּעָה וּמְהֻדֶּרֶת וְגַם אֲרָעִית וּפְשׁוּטָה.

אֲנִי אוֹהֵב מְאֹד דְּבָרִים שֶׁהֵם גַּם וְגַם, כִּי נִדְמֶה לִי שֶׁגַּם אֲנַחְנוּ כָּאֵלֶּה, גַּם טוֹבִים וְגַם רָעִים. גַּם שְׁקֵטִים וְגַם רַעֲשָׁנִיִּים, גַּם מְסֻדָּרִים וְגַם מְרֻשָּׁלִים. וּכְשֶׁמִּישֶׁהוּ אוֹמֵר: הָאָב הוּא יֶלֶד כָּל כָּךְ שׁוֹבָב, זֶה מַדְגִּישׁ כִּי הֵם לֹא יוֹדְעִים שֶׁלִּפְעָמִים הוּא אוֹהֵב לָשֶׁבֶת שָׁעָה אֲרֻכָּה בְּשֶׁקֶט וְלַחֲלֹם. וְאִם דִּינָה לִכְלְכָה אֶת הַשִּׂמְלָה וְאוֹמְרִים לָהּ לֹא מַתְאִים לָךְ, אַתְּ תָּמִיד כָּל כָּךְ נְקִיָּה. מָה פִּתְאֹם אַתֶּם לֹא מְבִינִים שֶׁבְּדֶרֶךְ כְּלָל הִיא נְקִיָּה, אֲבָל לִפְעָמִים גַּם לָהּ נָעִים לְהִשְׁתּוֹלֵל וּלְהִתְלַכְלֵךְ. כָּךְ גַּם הַסֻּכָּה – רְצִינִית וְעַלִּיזָה. גַּם וְגַם.

משה מאיר

עתידות
הבית הגמיש

אם נמאס לכם מחלוקת הבית הקבועה והבלתי נתנת לשנוי, המרכבת מחדרים בגודל מסוים, שירותים הממצאים תמיד באותו מקום, מטבח שאת צורתו לא ניתן לשנות, סלון בגודל שאינו משתנה לעולם ועוד ועוד, לא נותר לכם אלא להמתין לתחלת המאה הבאה.
יתכן שימצא סוף כל סוף הפתרון לבעיית החלוקה הבלתי נתנת לשנוי של הבית על חדריו.

הפתרון המקוה יראה כך: הקירות הקבועים היחידים של הבית יהיו קירות הבית החיצוניים. כל יתר הקירות הפנימיים, נתנים יהיו להזזה, לקביעת פתחים חדשים בהם בקלות מירבית ואף נתן יהיה למתחם ולכווצם על פי הצורך.
כשנרצה לשנות את חלוקת הבית לחדרים בגדלים אחרים שמקומם בדירה יהיה שונה, יהיה עלינו לשבת מול מחשב הבית שלנו ולהזין אותו בנתונים הרצויים לנו – על פני צג המחשב נשרטט את התכנית החדשה של חלוקת הדירה ולאחר שנהיה שבעי רצון נורה למחשב לבצע את התכנית הרשומה על פני המצג שלו. כל הקירות המשתנים יהיו מחברים באמצעים אלקטרוניים משכללים אל מחשב הבית וזה יבצע את התכנית שהורינו לו בקלות על ידי הזזתם, מתיחתם, כווצם של אותם קירות או ע״י פעולה אחרת שתבצע בהם. אם נזמין אורחים, למשל, ונצטרך מקום רב לארוחם, נוכל לשנות את תכנית הבית באפן זמני כך שאת רב שטח הדירה יתפס סלון ענק ומרוח. אם יולד במשפחתנו ילד חדש ויתעורר הצרך בחדר נוסף, נוכל לשנות את חלוקת הבית כך שמספר חדרי השנה יהיה גדול באחד וזאת, כמובן, על חשבון שטחו של כל חדר שנה אחר או של שטח הסלון, למשל (שטח הדירה הרי ישאר קבוע). זוג מבגר, שילדיו עזבו את הבית, יוכל לצמצם את מספר החדרים בדירה ולאפשר על ידי כך את הגדלת שטחם של החדרים שמספרם גם פחת.
אם לא יהיה כל צרך בשנוי תכנית הדירה יהיה זה מרענן לשנות סתם כך את ארגון הדירה מדי פעם בפעם.

יורם אורעד

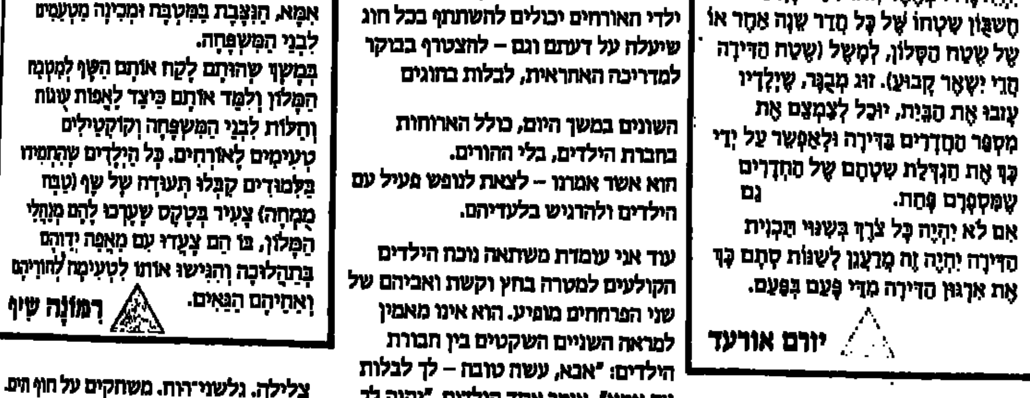
הילדים בשעת האפיה במלון

כל כך קטנים וכבר טבחים

ילדים שנפשו עם הוריהם במלון "גלי כנרת" בטבריה הגשימו חלום: להיות כמו אמא, הנצבת במטבח ומכינה מטעמים לבני המשפחה.
במשך שהותם לקח אותם השף למטבח המלון ולמד אותם כיצד לאפות עוגות וחלות לבני המשפחה וקוקטילים טעימים לאורחים. כל הילדים שהתמידו בלמודים קבלו תעודה של שף (טבח מומחה) צעיר בטקס שערכו להם מנהלי המלון, בו הם צעדו עם מאפה ידיהם בתהלוכה והגישו אותו לטעימה להוריהם ואחיהם הגאים.

רמונה שיף

לבלות עם ולהרגיש בלי

השנה, החלטנו וביצענו – יוצאים לנופש לבלות באילת, ב"מועדון הים־התיכון". החלטנו גם לנסוע לאילת באוטובוס ממוזג כדי לראות את מרחבי הנגב ומישורי הערבה מקרוב ובגודל טבעי ובחוויה – במטוס.
האוטובוס רק זז והצרות התחילו – שני הילדים של היושבים מאחורינו, נכנסו ל"פעילות": איזה מרץ... הם התרוצצו בין המושבים ושיגעו את כל הנוסעים, כולל את שני הנהגים. תוך כדי ההשתוללות פלטו השניים – "אנחנו נוסעים לאילת, למלון של מועדון הים־התיכון..."
עולמנו חשך עלינו, פראי־האדם הקטנים האלה עלולים להרוס לנו את החופש... לנו ולכל באי המועדון.
חמש שעות הנסיעה עד אילת חלפו תוך סיוע של תעלולי ומעללי שני הזאטוטים. ההורים ניסו להשתלט עליהם ולהשקיטם אך לא הצליחו וסבלו ביחד עם כל הנוסעים.
אולם הכניסה למלון מועדון הים־התיכון הפך לאולם כדורסל וכדורגל, כשהשניים מתרוצצים ושואגים.
"כאשר אבדנו – אבדנו..." לחשתי לבעלי. אך בתום הרישום נפלה דממה ברחבי מלון המועדון. שני הפרחחים נעלמו.
"העניין נראה לי חשוד..." לחש לי בעלי, "השקט הזה... ההיעלמות של שני השדים הקטנים... כבר באוטובוס ראיתי כי ההורים היו שמחים להיפטר מהם... בואי נשמע חדשות... אני חושש שההורים הטביעו אותם..."
"איך שסרטי המתח פועלים עליך..." הרגעתי אותו. אך בליבי לא הייתי שקטה.

על הבוקר דהרתי לבריכת השחיה ומשם אל חוף הים של המועדון – אולי אגלה שתי גוויות דוממות של שני ילדים שהוריהם...
אך לפתע שמעתי קולות עליזים, מתלהבים ומלאי סיפוק. היו אלה צהלות שמחה ואושר של ילדים. פניתי לעבר הקולות ונדהמתי:
שני הפרחחים ישבו בשקט על ספסל בצל וחיכו בסבלנות לתורם – לקלוע חץ מקשת למטרות שממולם. היה זה חוג קשתים.

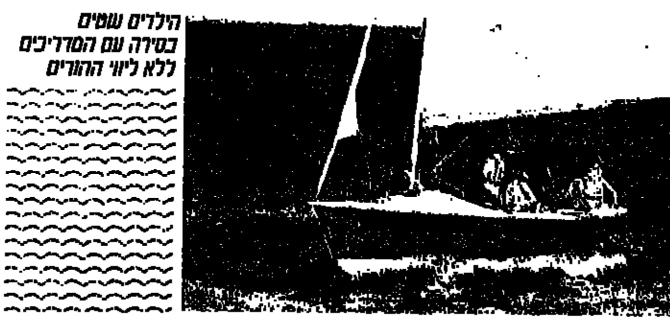
הילדים שטים בסירה עם המדריכים ללא ליווי ההורים

עתה הסתבר לי סוד היעלמותם של שני הזאטוטים – הם משתתפים בחוגים לילדים הפועלים במועדון הים־התיכון. ילדי האורחים יכולים להשתתף בכל חוג שיעלה על דעתם וגם – להצטרף בבוקר למדריכה האחראית, לבלות בחוגים השונים במשך היום, כולל הארוחות בחברת הילדים, בלי ההורים.
הוא אשר אמרנו – לצאת לנופש פעיל עם הילדים ולהרגיש בלעדיהם.

עוד אני עומדת משתאה נוכח הילדים הקולעים למטרה בחץ וקשת ואביהם של שני הפרחחים מופיע. הוא אינו מאמין למראה השניים השקטים בין חבורת הילדים: "אבא, עשה טובה – לך לבלות עם אמא", אומר אחד הילדים, "יהיה לך יותר כיף בלעדינו..." והאב פונה ומסתלק בהבעת אושר על פניו.

לאחר תחקיר קצר גיליתי את סדר החוגים והפעילות של הילדים. הזאטוטים נחלקים לשתי שכבות גיל. האחת מגיל 4 עד 7, השניה מגיל 7 עד 12.

סדר הפעילות ליום אחד לדוגמה:
לקטנים: טניס, מיני גולף, שעור שחיה, משחקי בריכה. טיול בספינה בים. חזרות להופעה. הופעה בפני ההורים והאורחים.
החוגים לחבורת הגדולים:
פינג־פונג או טניס. מלאכת־יד. חץ וקשת.

צלילה. גלשני־רוח. משחקים על חוף הים. טיול בספינה. חזרות להופעה. ההופעה בפני ההורים והאורחים.
המדריכה בחץ וקשת – איזבלה – סטודנטית מפאריס, בחופשה.
"איך את מסתדרת עם הילדים בלי עבריתי"
"הילדים כל כך נבונים והם מבינים כל הסבר שלי, בלי להבין צרפתית"
הקטנים ממשיכים בקליעה למטרה ואיזבלה מעודדת במילה העברית הראשונה שלימדוה – "יופי"
לורה, סטודנטית לכלכלה מבלגיה. גם שם היא מתפרנסת מהדרכת ילדים. כאן היא מרכזת את פעילות הילדים ומדריכה גם.
"איך הילדים הישראלים?", אני שואלת ולורה מתמוגגת ומתפעלת:
"הישראלים הקטנים שונים לגמרי מהילדים האירופאים. לצברים יש בטחון, הם עצמאיים – מבצעים כל דבר בעצמם. אמנם, לא יודעים שיש בעולם מילים כמו "תודה" או "בבקשה", אך החופש בין ילד לחבריו או בינו לבין המבוגרים הוא מרתק. יש להם קשר חברתי נפלא – הם משחקים משחק קבוצתי ביחד, לא כל אחד לעצמו, יש ביניהם שיתוף פעולה מלא עם יחסים חופשיים. גם לא לועגים ליוצאי־הדופן. הייתי שמחה אם הילדים בארצות אירופה היו כאלה..."
ניסיתי להסביר ללורה, המרכזת, כי התנהגות הילדים נובעת גם בשל דרך עבודתה איתם, אך היא דחתה זאת בחביבות וסיכמה: "עוד אחזור לישראל..."
נשמח להגיע שוב למועדון הים התיכון לנופש עם הילדים – להם יהיה כיף בלעדינו וגם לנו בלעדיהם – רק לחמישה ימים, כמובן.

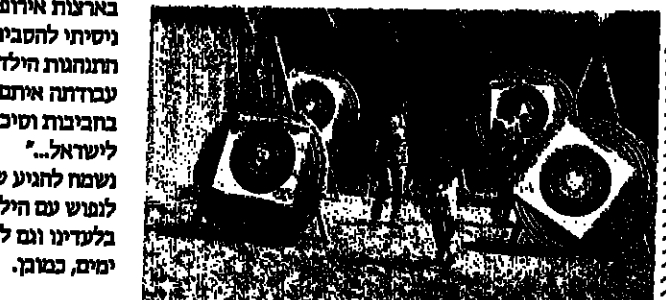
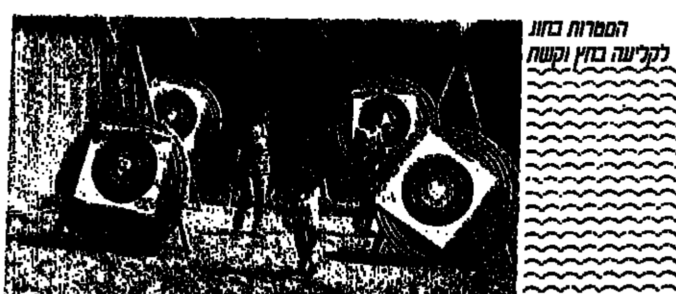
המטרות בחוג לקליעה בחץ וקשת

הדסה מאיר

"הכל בגלל ורדה"

"השנה אני לא משתתף", הכריז אורי לפני כל מי שמוכן היה לשמע, וגם מי שלא. "השנה אני בשום פנים לא משתתף בתחרות הטפשית הזאת של 'הסכה המקלחת ביותר בשכונת הערמונים'". הוא הודיע על כך מיד בתחלת שנת הלמודים, חזר והזהיר לפני ראש השנה, ושוב הזכיר בערב יום כפור.
"אם אתם כל כך מתעקשים לדעת מה הסבה" – פנה אל אבא ואמא שלא עלה על דעתם לשאל – "זאת תחרות מטפשת. אין מה היא לא הוגנת, כי אף לאחד אין שום סכוי לעולם, משום שתמיד תמיד הסכה של איל זוכה, והכל בגלל ורדה. עמיתי, ראש ועד השופטים בשכונת, הוא הדוד של ורדה, והיא גרה בבנין של איל. לכן שום סכוי אין לשום סכה אחרת. כך זה היה לפני שנה וכך לפני שנתים. בכלל לא חשוב כמה כל האחרים יתאמצו וינסו – עמיתי יעדיף תמיד את הסכה של נחה".
"אם מפני שאין לי דוד שהוא ראש ועד השופטים, אני לא מוכן להשתתף בתחרות וגם לא בונה שום סכהו" רטן אורי וקוה שאבא ואמא ירגישו אשמים על קלא דאגו בזמן לארגן דוד מתאים. אמא לא התרגשה במיוחד. "אין בעיות", אמרה, "השנה נתארח כלנו בסכה של משפחת גונן. הם הרי מזמינים אותנו כל שנה".
גם אבא לא נטרד מהענין. "אם כך אתה לא תזדקק לעזרה שלי בהכנות, ואני לא צריך לבטל את משחקי הטניס שקבעתי לאותם ימים", אמר אבא והוא לא נשמע מצטער.
אורי התרגז מאד. להורים לא אכפת. לאיש לא אכפת. לא מעניין איש שהוא לא ישתתף בתחרות, איש לא מטרד מכך שהוא לא יבנה סכה... זה היה מצב מדאיג. מה...! הוא באמת לא יאסף קרשים השנה...! לא ימתח סדינים, לא יגזר סכך, לא יגזור קשוטי נייר... הרי לא התכון לכך בעצם. הוא בסך הכל התרגז, כי רצה מאד לזכות, אבל מה לעשות אם הסכה של איל מצלחת יותר...!! לא, לא מצלחת יותר, אלא ורדה יחד אתו. הכל בגלל ורדה!!
ואז היתה לו הברקה. ארבעה ימים לפני החג צץ במחו רעיון מצלח כל כך, עד כי היה בטוח לחלוטין שהפעם תזכה הסכה שלו.
מיד גיס את כל הילדים בבנין, את טליה ועמית, יובל ואורלי, ואפלו את גיל ורונית מקומה ה'. הוא שתף אותם בתכנית שהגה, הסביר, נמק שכנע ומהר מאד הדביק את כלם בהתלהבותו.
לא היתה ברירה. אבא נאלץ בכל זאת לבטל את משחקי הטניס ואמא הודיעה בצער־מה למשפחת גונן כי גם השנה לא יבואו להתארח בסכתם בערב החג.
"אולי תסביר לי מה גרם לך לשנות את החלטתך?" חקרה אותו אמא.
אבל אורי שמר על שתיקה עקשנית: "לא יכול לגלות. זאת הפתעה. אבל סמכי עלינו, השנה תזכה הסכה שלנו..."
גם אבא עקב בסקרנות אחר מהלך הענינים. הקמת הסכה התנהלה כמו בכל שנה. הוא עזר להם בהקמת השלד, השתתף בהנחת הסכך, ואפלו נשאר לראות את הכנת הקשוטים. אבל שום דבר יוצא דפן לא התגלה לעיניו. שום דבר חוץ מארשת פניהם המסתורית של הילדים, צחקוקם והסוד שבשום פנים לא היו מוכנים לגלות.
הגיע ערב החג, כל דיירי הבנין, רחוצים ולבושים בבגדי חג, ירדו לחצר. הסכה עמדה לתפארת – יפה, מקשטת וסגורה. ילדי הבנין נסגרו בתוכה, ורק שנים, אורלי ויובל, עמדו בחוץ ולא נתנו לאיש מהמבגרים להכנס. ואפלו לא להציץ.
"מצטערים. עמיתי חיב להכנס ראשון", הודיעו.
והמבגרים נאלצו להמתין בחוץ. הסקרנות והמתח בחוץ הלכו וגברו ואלו מבפנים נשמעו צחקוקים וקולות התרגשות מוזרים. לבסוף, כמעט עם רדת החשכה, הופיע עמיתי גדל־המדות ובעל השפם העבות. הוא היה מלוה בשני שופטים נוספים.
"הוא בא... הוא בא..." קראו יובל ואורלי, וקולות ההתרגשות בפנים הגיעו לשיאים חדשים.
שני הילדים הרימו את הסדין שחסם את פתח הסכה וועדת השופטים נדחקה פנימה. המבגרים, שהמתינו כל הזמן, נשארו שוב בחוץ, מחסר מקום. הם נאלצו להסתפק בשמיעת הקולות.
"יפה", שמעו את קולו העמק של עמיתי. "אני רואה שעבדתם בחריצות, יש לכם סכה גדולה ומרוחת ומקשטת להפליא... אבל מה כל הלכלוכים האלה על הרצפה...? מה זה... עטיפות של סכריות... חתיכות במבה מפזרות, אריזות שוקולד... איזו טנפת! אני לא מבין, אני לא..."
פתאם שמעו את קריאת ההפתעה של עמיתי: "הי, ורדה'לה... מה את עושה פה...!!"
נשמעו גרגרי שמחה וצהלה. ורדה בת השנתים וחצי השליכה את שאריות הממתקים שהיו בידיה, קפצה לזרועותיו של הדוד האהוב והרעיפה עליו שפע של חבוקים דביקים.
מאחר יותר, בטקס החגיגי, סכם עמיתי את דבריו: "...ובכן, כמו שאמרתי, רמת בנית הסכות היתה השנה גבוהה במיוחד וההכרעה היתה קשה. בעקר התלבטנו בין סכה מספר שלש, שנבנתה על־ידי החבורה של איל, וסכה מספר תשע של החבורה של אורי. סכה מספר תשע היא ללא ספק מרשימה יותר השנה, אלא שלרע מזלם פגר שם אחד הילדים לכלוך כזה, ש... גם השנה הסכה הזוכה במקום הראשון היא סכה מספר שלש הסכה של איל"...

עירית צרפתי

חוה חבושי

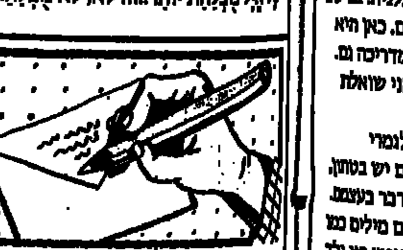

משתעשעים
ישובים מבלבלים

לפניכם רשימת ישובים ששמותיהם התבלבלו.
אם תשנו את סדר האותיות תקבלו את שמותיהם המקוריים.
1. הסנין 2. הסדר 3. דגרה 4. הפים 5. פשלה 6. מולהט 7. זעה 8. בניה.

בין הפותרים יוגרל סט נירים צבעוני

תשבץ הרימון

פתרונות נא לשלוח ל"מעריב לילדים" ת.ד 20044 ת"א

מאזן: 1. שם נוסף לחג הסכות, 6. תבואה, 7. מיד, 8. קול הפרה, 9. אהולים, 11. מלך העופות, 13. יגרם פגע למישהו, 15. שה, 17. בת קול חוזרת, 18. עץ פרי שפרותיו קטנים ואדמדמים, 22. צמח מאכל לבני אדם וגם לקופים, 23. פרי האדמה, 24. חשב.

מאנך: 1. עץ פרי שפריו גדול, דומה לאגס ונאכל בדרך כלל מבשל, 2. דר, 3. מ"ם חמינים, 4. גג הסכה, 5. עיר ליד תל־אביב ושמה קשור לתפוזים, 8. פרי טרופי, 10. את שמחתה חוגגים בסוף חג הסכות, 12. עץ פרי שפריו מקשט את הסכה, 14. נמצא באשכל, 16. הצית, התחיל לבער באש, 18, בעל חיים גדול ומסרבל, 19. הקים בנין, 20. רכב על סוס, 21. שדה שנחרש.

בין הפותרים יוגרל מחשב כיס

מימי